

BRĪVĀ LATVIJA

ISSN 0934-6759

2012. gada 23. jūnijs – 6. jūlijs

APVIENOTĀ **LONDONAS AVIZE** UN

LATVIJA
LATVIAN NEWSPAPER

Nr. 25 (1251)

Lasiet tīmeklī!
www.brivalatvija.lv

PRIECĪGUS JĀŅUS!

RADI UN DRAUGI

VIESNĪCA ★★★★★

www.hotelradiundraugi.lv

MĀRSTAĻU IELA 3 | RĪGA LV1050 | LATVIJA | +371 6782 0200

PRIECĪGUS LĪGO SVĒTKUS

VĒL JŪSU VIESNĪCA RĪGĀ "RADI UN DRAUGI"!

Elīna Zālite

Ar ziedu, cīruļu un bišu svītu

*Nu vasara iet zemes klajumos
Ar ziedu, cīruļu un bišu svītu.
Kā dievlūdzējs pie viņas noliecos
Ar karstu sirdi, mīlas piepildītu.*

*Pār galvu aizskrien zilgans mākonīt's –
Es mīlu to, tam ilgi pakaļ raugos;
Tad glāstu zālīti, kur sīkas būtnes sīc,
Ar katru kukainīti jūtos draugos.*

*No ziediem sūcu medu smaržīgu
Un silto vēju vēsmu ķeŗu saujā,
Ar jaunu dzīvībasulu pieplūstu,
Kad spēŗu kāju strauta dzelmē straujā.*

*Man klusis nemiers, grūtais jautājums:
Kādēļ es dzīvoju, kam deru lieti?
Tas atnāks tad, kad drūms būs debesjums
Un salti vēji kauks, un raudās lieti.*

*Nu vasara, viss zied un šūpojas,
Kā spārnota es zaļās tekas minu,
Es pati esmu daļa vasaras,
Ne citu jūtu vairs, ne citu zinu.*

**Nākamais BL numurs
iznāks 7. jūlijā!**

Lasiet tīmeklī!
www.laiks.us

LATVIEŠI LIELBRITANIJĀ

Daugavas Vanagu Centrālās valdes sēde Bērzainē Daugavas Vanagu Centrālās valdes sēde Bērzainē, Freiburgā, 2012. gada 24. – 28. maijā

Piektdien un sestdien, 25. un 26. maijā, konference: "Latviešu organizāciju ārpus Latvijas nākotne un informācijas apmaiņas loma to darbībā".

Referāts "Informācijas apmaiņas vēsturiskā loma Daugavas Vanagu Vācijā darbībā un organizāciju ārpus Latvijas nākotnē pēc pieciem, desmit, divdesmit un piecdesmit gadiem", Mārtiņš Bērziņš, Daugavas Vanagu Vācijā (DVV) prezidija loceklis.

Ievads: Visilgāk dzīvoju Vācijas pavalstī Bavārijā, ko sauc par brīvvalsti. Brīvvalsti driest arī brīvi runāt. Tātad es runāju galvenokārt par pieredzi un attīstību Vācijā.

DVV ir maz problēmu, bet ir uzdevumi, kuŗi jāatrisina. Uzdevumiem es pieeju kā tehnikis. Ja motors, piemēram, kārtīgi nedarbojas, jāatrod iemesls. Vairbūt kāda skrūve par ciešu vai par maz piegriezta, ieliet nepareiza eļļa vai degviela.

1. Kas ir informācija?

Ir mutvārdu un rakstveida, kā arī nerakstīta vai bezvārdu informācija. Parasti runā par rakstveida informāciju.

Nerakstīta ir tikpat svarīga vai dažreiz pat svarīgāka. Piemēram, ja sabiedrībā kāds pamatīgi saēdies ķiplokus, citi ar laiku no viņa attālinās un viņa

sniegto informāciju neuzņem labvēlīgi. Pavisam cits skats, ja ķiplokus ēd visi. Tātad vajadzīga zināma vēlēšanās un pareizs veids sadarbībai starp ziņu raidītāju un ziņu saņēmēju.

2. Palīglikdzekļi informācijai:

Mainoties laikiem un tehniskai attīstībai, mainās arī saziņas līdzekļi.

Pēc kara nometnēs galvenokārt bija personiskas sarunas, sapulces, vēstules.

Tautieši, izklistot pa pilsētām, valstīm un kontinentiem, sazinājās ar apkārtrakstiem, pa tālruni, tālraksti (faksu), ar filmām, radio pārraidēs un televīzijā.

Jaunākajos laikos daudzas no šīm iespējām apvieno tīmeklis, bet iespējas jāmāk pareizi un mērķtiecīgi izmantot. Daudziem ir tīmeklis, bet viņi nemāk savas domas zināmā secībā izteikt. Cits māk labi rakstīt, bet viņam nav tīmekļa pieejas.

Neaizmirsīsim gluži saimnieciskos jautājumus, kas jārisina tehnikas iespēju robežās.

3. Informācijas loma DV darbībā:

Pēc kara informācija bija pēdējā Valsts prezidenta Kārļa Ulmaņa rīcības ietekmēta, - vadība noteica, ko driest teikt un rakstīt.

Domāt tomēr nevarēja aizliegt. Kopējie pasākumi - infor-

mācijas ietekmēti - notika arvien retāk. Jaunā paaudze tika izslēgta, jo bija par zaļu (nemākulīgu) vai arī par rozā, vai par sarkanu, tajā saskatīja komūnisma pirkstu. Jaunatne meklēja savu ceļu. Vācijā tas izraisīja 1968. gada nemierus un ietekmēja arī latviešu jaunatni. Liela daļa aizgāja savu ceļu vai pat uz citu sabiedrību.

Organizāciju struktūras sastinga, un biedru skaits samazinājās. Biedru skaitam samazinoties, darbības sadalīšana pa nozarēm nedeva nekādus atvieglojumus un arī nepalīdzēja darbu veicināt un ieinteresēt un piesaistīt jaunus biedrus.

4. Piemēri informācijas sniegšanai pagātnē:

Kad sāku pievērst lielāku uzmanību sabiedriskam darbam, norādīju uz nepareizu informāciju vācu presē. Tas neinteresēja, un atbilde bija: esi priecīgs, ka vispār par mums raksta.

Kad sāku piedalīties sapulcēs, manīju, ka biedru iesniegumi un vēstules nav apskatītas vai atbildētas. Arguments: kas to lai darītu? Ar šādu rīcību plaša starp valdi un biedriem paplašinājās. Netika ievērots, ka informācijai ir divas puses: raidītājs un saņēmējs un tās abas jāsaņem.

Pirms kādiem sešiem gadiem

biju vēstniecībā Berlīnē latviešu organizāciju vadītāju sapulcē. Piedalījās arī jauniešu grupas vadība no Minchenes. Viņu priekšnesums sapulcē tika izsmiets kā nereāls. Ar to panāca, ka šī jaunatnes daļa līdz šai dienai atsacījies no sadarbības ar organizācijām. Kur mēs būtu šodien bez sapņiem un vīzijām par Latvijas brīvību?

Pirms nedēļas satiku Virburgā folkloras kopu „Ceiruļeiti” no Latvijas. DVV nodaļai sadarbībā ar draudzi bija izdevies grupu uzaicināt piedalīties internacionālos pavasara svētkos. Viņi ar lielu sajūsmu, prieku un pārliecību dziedāja un dejoja. Sajūmināja gan latviešu, gan vācu skatītājus, jo neradās iespaids, ka priekšnesumi būtu iedresēti. Skatītājiem radās vēlēšanās uzziņāt ko vairāk par latviešiem un Latviju.

5. Šodienas iespējas un prasības:

Katrai darbībai nepieciešami līdzekļi, kas attiecīgai sabiedrībai pašai jāsaņem. Apmēram 5% latviešu ārpus Latvijas ir organizāciju biedri. Tie nespēj 95% latvietību financēt un uzturēt.

Sašķelšanās dažādās sīkās organizācijās neveicina darbību garākam laika posmam. Nepieciešama vadība ar skaidriem mērķiem un vairākumam sa-

sniedzamu informācijas veidu un iespējām.

6. Organizāciju nākotne:

Organizācijai jābūt ar demokrātisku un atklātu struktūru.

Organizācijai pašai jāgādā par savu mērķu financējumu.

Organizācijai gadu gājumā vienmēr jāiesaista arī jaunākās paaudzes un tām jāuztic amatu un darba veikšana.

Nepieciešama savstarpēja organizāciju informācija, arī starp biedriem un vadību.

DVV apmēram pirms 10 gadiem sāka pa šo ceļu iet.

Redzami jau pirmie panākumi zemes valdē un dažās nodaļās.

Veidojas skoliņas, un pieaug dalībnieku skaits sarīkojumos.

Jāatrod un jālieto piemērotākie saziņas un informācijas veids.

Ja pa šo ceļu iesim tālāk, man nav šaubu, ka latviešu valoda vēl ilgi skanēs DVV paspārnē un veidosies dažādas latviešu darbības.

Piebilde:

Par nākotnes mērķiem ar lielāko prioritāti konferencē uzskatīja

- Latviešu valodas mācīšanu, runāšanu un pareizu lietošanu.

- Izglītību un vēstures mācīšanu.

- Nepieciešamo informācijas un saziņas līdzekļu attīstību un lietošanu.

LATVIEŠI BELĢIJĀ

Svētceļojums uz Lommeli

Foto: prav. Ieva Graufelde

Lommeles kapsētā Belģijā ir apbedīti apmēram 39 100 Otrā pasaules kara kritušo karavīru. Tā ir vislielākā Otrā pasaules kara kritušo karavīru kapsēta Rietumeiropā. Vācijas valdības uzdevumā kapsētu uztur Vācijas karavīru kapsētu komisija, galvenokārt ar privātiem ziedojumiem. Kapsētu rēgulāri kopj jaunieši no visas Eiropas; kopšanas talkas rīko saistībā ar jauniešu nometnēm, kas Lommelē notiek kopš 1953. gada, tādējādi apliecinot, ka nav svarīgi, kuŗā pusē karavīri ir cīnījušies, – galvenais, lai šajā kontinentā tādās šausmas un dzīvību izšķērdēšana nekad vairs neatkārtotos.

Tādā ziņā Lommele ir atgādinājums par vienu no iemesliem, kāpēc tika izveidota Eiropas Savienība.

Starp daudzajiem tūkstošiem Lommelē apglabāto guļ arī apstoņdesmit latviešu puīšu – vairākums nenasnieguši trīsdesmito gadsimtu. Kara beigās viņi nonāca Belģijā izveidotās kara gūstekņu nometnēs, piemēram, pie Briges, Cēdelgemā, kur 1945. gadā bija internēti apmēram 7,8 tūkstoši karavīru un uzturējās vēl kādi 3,9 tūkstoši tautiešu. Vairākums Lommelē apglabāto, kara un nometnes apstākļos ievainojumu, nepietiekamas pārtikas, aukstuma un plaši izplatī-

tās tuberkulozes novārdzināti, mira neilgi pēc kara Ostendes slimnīcā. Belģijas latvieši piemiņas brīdi Lommelē rīko katru gadu kopš 1958. gada.

Ikgadējais svētceļojums uz Lommeli notika 10. jūnijā. Latvieši no Anglijas, Belģijas, Vācijas un Zviedrijas pulcējās svētbrīdī, kuŗā piedalījās arī katoļu monsinjors Pēteris Dupats, kas kopā ar luterāņu mācītājiem no Anglijas un Vācijas šos piemiņas brīžus rīkojis kopš to pirmsākumiem. Viņš liecināja par latviešu karavīru likteņiem Otrā pasaules kara. Svētceļniekus uzrunāja ārpus Latvijas luterāņu archibīskaps Elmārs Ernsts Rozītis.

Svētbrīdī kalpoja arī Belģijas draudzes mācītājs Klāvs Bērziņš un Zviedrijas draudžu mācītājs Dr. Normunds Kamergrauzis. Klātesošos uzrunāja Latvijas vēstniecības pirmā sekretāre Sanita Pēkale. Krāšņu vainagu aizgājušajiem nolika Daugavas Vanagi.

Atceres brīdī piemin ne tikai Lommelē apglabātos, bet arī visos kauju laukos kritušos un bez vēsts pazudušos latviešu karavīrus, kā arī padomju deportāciju upurus. Oikūmenisko svētbrīdī rīko pēc iespējas tuvāk 14. jūnijam, atgādinot nakti 1941. gadā,

kad padomju vara no Latvijas uz Sibīriju deportēja vairāk nekā 15 tūkstošus dažādu tautību Latvijas iedzīvotāju. Taču svētbrīdis ir arī pateicība par to, ka kara šausmas ir pārdzīvotas un tauta ir izdzīvojusi, kā arī apliecinājums veidot nākotni citādu, mierā un satiecībā. Daži klātesošie piemin kara un deportācijās zaudētos tuviniekus, citi pārdomā vēstures pavērsienus, kas Latviju un mūs visus noveduši līdz šodienai, kā arī nes vēsti, ko it kā pauz bezgalīgās krustu rindas...

L.Be

Jaunā Gaita 269

*Kad gadiņš jau pusē, kaut nesen vēl jauns,
Kā romietis teica: "Tver mirkli!"
Kā vadīsim dienas saskaņā labā
Ar sevi un citiem, labu domu un prātu,
Ar ikdienas gaitās pieredzi krātu?*

*Šis pārmaiņu laiks nav zēlīgs nevienam,
Tas aizskalo darbus, cērt cerībās robus.
Bet Jaunā Gaita ir droša kā rīts,
Ar prieku kā vienmēr tas sagaidīts.*

*Ar vasaras numura bagāto klāstu,
Ar prozu un dzeju un bildēm vēl klāt,
Teikt varam, ka žurnāls mūs nepievils.
Vai augšā celsies mums gaismas pils?*

Jaunās Gaitas līdzgaitnieks
abonētājs Anglijā

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

Valsts prezidents Andris Bērziņš

14. jūnijā piedalījās Komunistiskā genocīda upu piemiņas dienai vēltītajos sarīkojumos Litenē un Gulbenes stacijā. Prezidents teica uzrunu ceremonijā Litenes kapos un apmeklēja sarīkojumu „Atmiņu ugunsurs”.

Gulbenes Kultūras centrā, tiekoties ar pilsētas iedzīvotājiem un atbildot uz viņu jautājumiem, Valsts prezidents pirmām kārtām runāja par 1941. gada notikumiem. Prezidents norādīja, ka Latvijai ir jāanalizē šie vēstures notikumi, faktori, kas tos izraisīja, un arī valsts varas tā laika uzbuves modelis, kurš zināmā mērā neļāva pavērst vēsturi citā virzienā. Prezidents atzīst, ka tā laika vēstures notikumi vēl nav pilnīgi izpētīti un vēsturniekiem būtu jāiegulda liels darbs, lai nokavēto paveiktu nākotnes vārdā. Valsts prezidents sacīja, ka tic - šādi notikumi vairs neatkārtosies - ar nosacījumu, ja „mēs būsim stipri, gudri un tālredzīgi un nekad vairs to nepieļausim”.

Valsts prezidents Andris Bērziņš 15. jūnijā Madonā pasniedza Triju Zvaigžņu ordeni rakstniecei **Ilzei Indrānei** par sevišķiem nopelniem Latvijas kultūrā un izcilu radošā mūža ieguldījumu mūsdienu latviešu literatūrā.

Krievijas vēstniecība nebija pārstāvēta...

Latvijā 14. jūnijā notika daudz sarīkojumu, pieminot komunistiskā terrora upurus. Ar svinīgu godasardzes maiņu un Valsts himnu sākās piemiņas ceremonija Rīgā pie Brīvības pieminekļa. Latvijas Politiski represēto apvienības vadītājs Gunārs Resnais sacīja:

“Valsts institūcijām ir vērts vairāk padomāt par to, lai valsts vadītāju līmenī neatkārtotu pārāk lielu piekāpšanos, jo tomēr ir cilvēku grupējumi, kuri ir ieinteresēti, lai Latvijā nebūtu miers, un kuriem ir savas intereses.” Viņš uzsvēra, ka “mēs, vecākā paaudze, ticam jauniešiem, ticam studentiem, ka viņi turpinās mūsu iesākto, lai Latvija būtu brīva, lai turpinātos latvietība, jo latvieti nevajag aicināt sadarboties ar cittautiešiem, tāpēc ka mēs vienmēr esam tolerantī pret cilvēkiem, kuriem patīk Latvija, tās daba, kuri daudz maz ciena arī mūs.”

Saeimas priekšsēde Solvita Āboltiņa (*Vienotība*) uzrunā atgādināja traģiskos notikumus pirms 71 gada, kad no Latvijas izsūtīja dažādu tautību cilvēkus, kurus vienīgais “noziegums” bija tas, ka viņi mīlēja savu valsti un strādāja tās labā.

Tradicionāli ceremonijā pie Brīvības pieminekļa piedalījās daudzi Saeimas deputāti un Saeimā pārstāvēto partiju pārstāvji. Cieņu represiju upuriem ceremonijā aplicināja diplomātiskā korpusa vecākais - Gruzijas ārkārtējais un pilnvarotais vēstnieks Latvijas Republikā Konstantīns Korkelia, piemiņas brīdi bija klāt Somijas, Zviedrijas, Šveices, Turcijas, Dānijas, Īrijas, Lielbritānijas, Itālijas un citu valstu vēstniecību darbinieki. Krievijas vēstniecība nebija pārstāvēta...

Attaisno...

1941. gada deportācijas

Vairākos Krievijas plašsaziņas līdzekļos parādījušās plašas publikācijas par Staļina rīkotajām deportācijām. Dažādi “vēsturnieki” mēģina attaisnot 1941. gada masveida izsūtīšanas. Krievijas valsts radiostacija *Golos Rosii* ap-

jomīgā publikācijā ar nosaukumu “Genocīds, kuŗa nebija”, apgalvo, ka Baltijas valstu varas iestādes, runājot par baltiešu deportāciju uz Sibīriju, cenšas sabiedrībā uzkurināt rusofobisku noskaņojumu.

Politologa Kārļa Daukšta ieskatā publikācijas, kas attaisno Staļina deportācijas, saistāmas ar politisko grupējumu pozicionēšanos pašā Krievijā. “Dažādi politiskie grupējumi pašā Krievijā patlaban mēģina sevi pozicionēt kā “Putina stingrās rokas” piekritējus un zondē iespējas, lai būtu tuvāk varai. No otras puses, viņi mēģina sevi parādīt par imperijas un PSRS atjaunošanas projekta piekritējiem, tādējādi veidojot informatīvo fonu, kas Krievijā patlaban ir ārkārtīgi uzbrūkošs un kareivīgs,” skaidro politologs.

„Es sapnis par dzimteni pagaldi liku...”

Kopenhāgenā, Vestres kapsētā, 14. jūnijā notika piemiņas brīdis pie pieminekļa trimdā bojā gājušiem latviešiem. Latvijas vēstnieks Dānijā Gints Jegermanis teica īsu uzrunu un nolika vainagu pie pieminekļa. Vēstnieks uzsvēra, ka arī 71 gadu pēc pirmās lielās deportācijas 14. jūnijs un 25. marts būs nozīmīgas atceres dienas, kas Latvijas tautas atmiņā ir atstājušas neizdzēšamu iespaidu. Šī ir vieta, kur arī mūsdienās uz dzīvi Dānijā pārcēlušies latvieši var sajūst saikni ar savas tautas pagātni un domāt par Latvijas rītdienu, teica Jegermanis.

Pieminekli Kopenhāgenā uzcelts pēc Dānijā nokļuvušo latviešu ierosmes uzreiz pēc kara. Tas iesvētīts 1948. gada 18. novembrī Vestres kapsētā. Pieminekli iekalti vārdi: “Es sapnis par dzimteni pagaldi liku.”

Atklāj UNESCO zīmi

Tukuma pilsētas vēstures muzejā “Pils tornis” 14. jūnijā notika UNESCO programmas “Pasaules atmiņa” Latvijas nacionālajā reģistrā iekļautās nominācijas “Sibīrijā rakstītas vēstules uz bērza tāss” pazīstamības zīmes atklāšana, klātesot UNESCO Latvijas Nacionālās komisijas ģenerālsekretārei Dagnijai Baltiņai. Tukuma muzejs ir pirmais muzejs Latvijā, kas saņem UNESCO pazīstamības zīmi. UNESCO Latvijas nacionālā komisija to ir iecerējusi izvietot visās atmiņas institūcijās, kas glabā programmā “Pasaules atmiņa” iekļauto dokumentāro mantojumu. Tukuma muzeja krājumā atrodas divas no 19 Sibīrijā rakstītajām vēstulēm uz bērza tāss.

Atklāj Latvijas goda konsulātu

Lielbritānijas pilsētā Birminghamā 12. jūnijā atklāja Latvijas goda konsulātu Rietummidlandes (*West Midlands*) konsulārajā apgabalā. Ceremonijā piedalījās Rietummidlandes uzņēmējdarbības atbalsta organizāciju pārstāvji, britu parlamenta Pārstāvju palātas parlamentārieši no Rietummidlandes, kā arī uzņēmēji un latviešu kopienas pārstāvji. Rietummidlandes ekonomikā vēsturiski dominē ražošanas, tostarp mašīnbūve, taču attīstīta ir arī tirdzniecība, loģistika, lauksaimniecība un būvniecība. Šajā apga-

balā ir vairāk nekā pieci miljoni iedzīvotāju, deviņas universitātes, kā arī nozīmīga latviešu kopiena.

Latvijas goda konsuls Rietummidlandē Pīters Maikls Metjūss (*Peter Michael Mathews*) ir uzņēmuma *Black Country Metals Limited* valdes priekšsēdis ar labu starptautiskās sadarbības pieredzi un aktīvu sabiedrisko darbību, ieņemot nozīmīgus amatus nozares asociācijās.

Tajā pašā dienā Latvijas vēstnieks Lielbritānijā Eduards Stiprais Birminghamā apmeklēja starptautisko inženieru nozares piegāžu un kooperācijas izstādi *Subcon 2012*, kurā ar Latvijas Investīciju un attīstības aģentūras atbalstu piedalās Latvijas uzņēmumi.

Ronis saņem apbalvojumu

Satiksmes ministram Aivim Roinim par ieguldījumu transporta nozares attīstībā piešķirts starptautiskais transporta nozares apbalvojums “Zelta rati”. Apbalvojums “Zelta rati” (*Zolotaya Kolestnitsa*) ir balvu komplekts - statūte, krūšu nozīme un Atzinības raksts. Apbalvojums tiek piešķirts uzņēmumiem un vadītājiem, kas darbojas transporta, transporta pakalpojumu, transporta zinātnes un izglītības nozarē. Apbalvojuma mērķis ir veicināt sociāli ekonomisko mērķu īstenošanu, kas sekmē transporta nozares attīstību Krievijā, populārīzē nozarē strādājošo sasniegumus un stiprina starptautiskās ekonomiskās attiecības.

Viņas Majestāte Anglijas karaliene Elizabete II

Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra mākslinieciskajam vadītājam **Karelam Markam Šišonam** par viņa ieguldījumu pasaules mūzikā piešķirusi Britu imperijas virsnieka ordeņa pakāpi (*OBE*). Britu izcelsmes diriģents iekļauts karalienes dzimšanas dienas goda nosaukumu sarakstā, kas tika publicēts 2012. gada 16. jūnijā. *OBE* jeb Britu imperijas virsnieks ir Britu imperijas ordeņa otrā pakāpe - pagodinājums, ko piešķir Anglijas karaliene. Tas parasti tiek piešķirts par īpašu kalpošanu sabiedrībai vai izcilību kādā atsevišķā nozarē - sportā, mākslā vai izklaides industrijā Lielbritānijā vai Britu sadraudzības valstīs.

Paaugstina pensionēšanās vecumu

Saeima trešajā un galīgajā lasījumā pieņēma grozījumus likumā „Par valsts pensijām”, paredzot, ka pensionēšanās vecums tiks paaugstināts no 2014. gada par trīs mēnešiem gadā. Pensionēšanās vecums tiks paaugstināts ik gadu un 2025. gadā sasniegs 65 gadu sliekšni. Pieņemtais likumprojekts paredz arī palielināt minimālo apdrošināšanas stāžu līdz 15 gadiem, bet no 2025. gada palielināt to līdz 20 gadiem.

Funkciju pārdale

Valsts prezidenta kanceleja
No šā gada 28. jūnija Valsts prezidents Andris Bērziņš pārtrauks darba attiecības ar padomnieku vēstures jautājumos Antoniju Zundu, apstiprināja prezidenta

preses padomniece, preses sekretāre Līga Krapāne. Darba uzdevums notiks “pēc pušu vienošanās”, un Zunda par to jau esot informēts. Viņa darba vieta tiks likvidēta. Pagaidām citu padomnieku vai darbinieku atļaušana netiekot plānota. Lēmums atteikties no Zundas pakalpojumiem prezidenta kancelejā tiek skaidrots ar “funkciju pārdali”.

Militārās mācības *Saber Strike*

No 11. līdz 22. jūnijam Ādažu novadā un tam pieguļošā novada teritorijā notiek starptautisko militāro mācību *Saber Strike* 2012 lauka taktiskais vingrinājums. Tajā piedalās vairāk nekā 1700 karavīru no ASV, Igaunijas, Kanadas, Latvijas un Lietuvas. Ārvalstu militārpersonu skaits mācībās būs vairāk nekā 1000.

Kanadas bruņoto spēku karavīri mācībās *Saber Strike* piedalās pirmo reizi. Šo militāro mācību mērķis ir sadarbībā ar sabiedrotājiem sagatavot un pilnveidot Baltijas valstu bruņoto spēku vienību gatavību dalībai starptautiskās operācijās, tostarp Afganistānā, tādējādi sekmējot sabiedroto spēku savietojamību un pilnveidojot gaisa un sauszemes operāciju spēju savstarpējai integrācijai. Mācību uzdevums ir arī stiprināt reģionālo stabilitāti un drošību, kā arī pilnveidot sabiedroto spēku militāro sadarbību.

Darbu KNAB atstājis Alvis Vilks

Ar 11. jūniju darbu Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojā (KNAB) pēc paša vēlēšanās pārtraucis ilggadējais biroja priekšnieka vietnieks korupcijas novēršanas jautājumos Alvis Vilks. Atlūgumu Vilks bija iesniedzis 4. jūnijā, un KNAB priekšnieks apmierināja vietnieka lūgumu par darba attiecību pārtraukšanu.

1972. gadā dzimušais Vilks savas karjeras gaitas sāka 1992. gadā Valsts policijā, kur nostrādāja desmit gadus. Pēc tam viņš kļuva par Valsts ieņēmumu dienesta Korupcijas novēršanas kontroles daļas juristu, 2003. gadā sāka darbu KNAB.

Pērn martā toreizējais biroja priekšnieks Normunds Vilnītis uz disciplinārlietas izmeklēšanas laiku Vilku atstādīja no amata pienākumu veikšanas, bet maijā - atbrīvoja no priekšnieka vietnieka amata pavisam. Jau jūnijā KNAB priekšnieka pienākumu veicēja Jūta Striķe Vilniša lēmumu par Vilka atbrīvošanu no amata atcēla un Vilks atgriezās KNAB.

Alvis Vilks sācis darbu uzņēmumā *Latvijas Gaisa satiksme*.

Valdim Zatleram veikta veiksmīga operācija

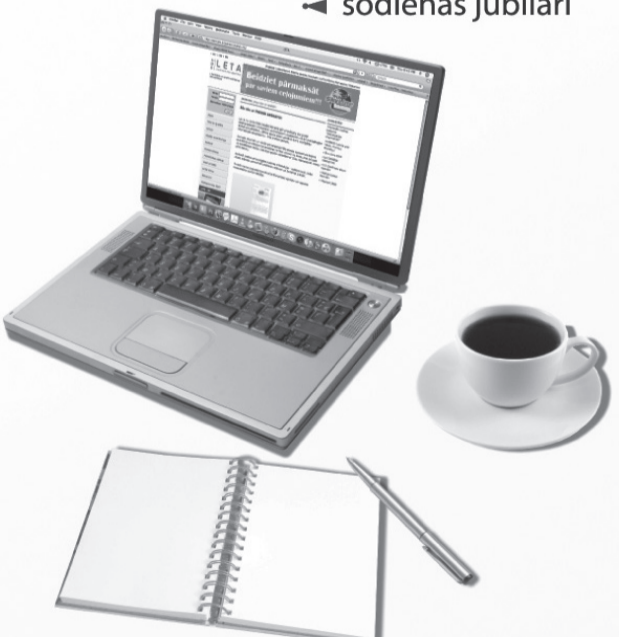
Eksprezidents un Saeimas Reformu partijas (RP) frakcijas priekšsēdis Valdis Zatlers operēts, un operācija noritējusi veiksmīgi. RP pārstāve Daiga Holma pastāstīja, ka operācijas laikā Zatlers atradies drošās ārsta un anesteziologa rokās un cer uz drīzu atveseļošanos. Iepriekš Zatlers paziņoja, ka veselības problēmu dēļ uz nenoteiktu laiku aties nost no aktīvas dalības partijas vadībā.

Ziņas sakopojis **P. Karlsons**

LETA
nacionālā ziņu aģentūra

Sāc ritu ar Preses apskatu!

- Latvijas preses publikāciju anotācijas
- jaunākās valūtas un laika ziņas
- nozīmīgākie dienas notikumi
- šodienas jubilāri

Apskatu Jums izdevīgā veidā - internetā vai e-pastā piegādāsim katru darba dienu līdz plkst. 9:00

Vairāk par pakalpojumu vari uzzināt: www.leta.lv
LETA, tālr.: +371 67222509, e-pasts: marketing@leta.lv

LAIKU UN VIETU MIJĀS

Kā vasalis pie valdnieka

VĒROJUMI UN PĀRDOMAS

Putins devies uz Ķīnu gluži tāpat, kā savā laikā kņazs Aleksandrs Ņevskis devās uz tatāru-mongoļu hana mitkli, - tā tagad patrešam lāgam "kronētā" Krievijas Federācijas prezidenta brauciens uz Pekinu tiek komentēts krievu imperisko nacionālistu portālā www.km.ru. Trāpīgs, dzēlīgs salīdzinājums! Jo daudzdzinātajam Krievzemes varonim kņazam Aleksandram Ņevskim, kas t.s. Ledus kaujā pie Peipusa ezera bija sakāvis vācu bruņiniekus, nācās pazemīgi doties ar pienācīgiem mesliem naudā un graudā pie varenās tatāru-mongoļu ordas valdnieka, kam viņš nebija nekas cits kā vien vasalis.

Minētajā portālā atgādināts,

ka priekšsēdis Mao, kas 1949. gada decembrī bija devies uz Maskavu pie Staļina, tur uzturējās 65 dienas, no Kremļa valdnieka saņemot vadlīnijas un mangojot finansiālu un materiālu atbalstu (arī bruņojuma ziņā). Toreiz "vecākā brāļa" lomā uzstājās Padomju Savienība, bet tagad "vecākais brālis", bez šaubām, ir Ķīna.

Savas divu dienu vizītes laikā Putins vēltīja daudz uzmanības sadarbībai ārējās tirdzniecības jomā. Taču, kā norādīts minētajā portālā, apmaiņa ir ļoti vienpusīga: no Krievijas nāk t.s. ogļhidrāti - nafta un gāze, kā arī dažādi citi izrakteņi, bet Ķīna piegādā dažādu rūpniecības produkciju. Vārdu sakot, Krievija kļūst par varenās Ķīnas ekonomikas jēlvielu piedēkli (*syryjevoj pridatok*).

Ar, jāatzīst, nicīgu smīnu Putina vizīti komentē Ķīnas laikraksts *Huanqiu Jibao*. Virsraksts (krievu tulkojumā) skan šādi: *Putin, esi atbraucis pirkt naftu?* Pēc ievēlēšanas Putins esot bijis briesmīgi aizņemts, tāpēc noraidīja Obamas ielūgumu un neieradās uz G8 sieti. Tā vietā viņš devās uz Baltkrieviju, tad uz Vāciju, tad uz Franciju, tad uz Eiropas Savienības sieti, tad uz Uzbekistānu un visbeidzot uz Ķīnu. Šī Putina braucieni trase meta plašu loku, aptverot tās valstis, kurās ir Krievijas partneres, saņemot no tās naftu un gāzi.

Ķīnas avīze secina: Putina politiskā vara ir atkarīga no naftas, un tās cenu kritums kļūst spiedīgs. Šā gada maijā atzīmēts kopš 2008. gada viskrasākais naftas cenu kritums, un Krievijai tādā radās problēmas.

Kardināli mainīt situāciju Krievijā, spriež Ķīnas laikraksts, varētu rūpniecības jaudu atjaunošana un bagāto dabas resursu izmantošana iekšējā patēriņa preču ražošanai. Bet tas prasa lielu kapitālu, ko Krievija nav spējīga savākt, jo Krievijas bagātnieku ieskatā šai zemei nav nekādu izredžu, un, tiklīdz viņi gūst kaut kādu peļņu, tā tūdaļ metas to pārvest uz ārzemēm, jo "šeit nav diez cik mierīgi". 2011. gadā vien kapitāla noplūde bija 84,2 miljardi dolāru. Tas nozīmē, ka ienākumi no pārdošanas naftas tik tikko dod peļņu, un tāpēc Putinam jāskraida, meklējot pircējus. Inflācijas dēļ naftas cena kritusies no 100 dolāriem uz 80 un joprojām krītas.

Galū galā Putina grupa, spriež Ķīnas laikraksts, ir tikai tāds kā pušķojums uz Padomju Savienības atliekam. Vienīgais, ko Putins spēj, ir pēc iespējas dārgāk pārdot resursus un visiem spē-

kiem censties attālināt Krievijas novitumu. Krievijas "atdzimšana"? Pēc PSRS sabrukuma neviens saprātīgs cilvēks nevar šo priekšvēlēšanu saukli ņemt par pilnu, teikts Ķīnas laikraksta apcerējumā.

Ļoti interesants ir Ķīnas laikrakstā sniegtās analīzes nobeigums: "Šādā situācijā Krievija un Ķīna īslaicīgi var labi sadzīvot un, iespējams, pat noslēgt aliansi. Tikai, ņemot vērā konkurences spiedienu, ko izdara citas resursiem bagātas valstis, **vadošajam spēkam šai aliansē jābūt Ķīnai.** Kopīgu Ķīnas un Krievijas militāru mācību laikā Ķīna nāk ar vismodernākajiem 21. gadsimta karakuģiem, bet Krievija spēj sagādāt tikai dažus vecus kuģus, kas atlikuši no PSRS laikiem. **Tieši tas atspoguļo jauno spēku samēru.**"

Staļins savā kapā pie Kremļa sienas droši vien griežas riņķī...
Franks Gordons

Vai nav laiks rimties?

Brīdi, kad kristieši pauž tā dēvēto ticības apliecinājumu, viņi, starp citu, apliecinā pārliecību, ka pasaulē ir „viena svēta kristīga baznīca”. Angļu valodā šī fraze skan: „*One holy catholic church.*” Vārds „*catholic*” šajā gadījumā nozīmē universālo baznīcas raksturu, tas neattiecas uz Romas katoļu Baznīcu. Taču patlaban tieši **Vatikānā** centrētā Baznīca ir pasaules uzmanības centrā un ne jau pozitīvā nozīmē vien. Nebūt ne.

Jaunākie notikumi baznīcas dzīvē saistāmi ar cīņu par kontroli. No Vatikāna tumšākajiem nostūriem noplūdinātie dokumenti liecina, ka ap tā dēvēto Svēto krēslu patlaban notiek pamatīga cīņāšanās, jo pašreizējais pāvests Benedikts kļūstot visnotaļ vārgs, un tie, kuri ir viņam apkārt, jau aktīvi spriež, kurš varētu kļūt par nākamā katoļu ganu. Pāvestam ir 85 gadi, un nebūtu nekāds pārsteigums, ja viņam sāktu klibot veselība, taču šķiet, ka diskusija par pāvesta pēcteci ir visnotaļ negatīva, it īpaši runājot par Vatikāna valsts sekretāru kardinālu Tarcisio Bertone, kas esot pāvesta tuvākais sabiedrotais un kopumā tiek uzskatīts par tādu kā pundurvalsts premjēministru.

Noplūdinātajos dokumentos lasāms, ka T. Bertone bijis atbildīgs par vairākām kļūdām, kas Romas Baznīcu parādījušas pagalam nelāgā gaismā. Starp citu, rehabilitēts kāds bīskaps Lielbritānijā, kurš pazīstams kā holokausta noliedzējs. Ar T. Bertones ziņu Vatikāns paudis visnotaļ apstrīdamu viedokli par prezerlatīvu (kondomu) izmantošanu. Ļaunas mēles melš, ka valsts sekretārs ir slikts administrators, kuram neesot valsts sekretāram vajadzīgo diplomātisko prasmju. Turklāt viņš neprot angļu valodu, un tas mūsdienu diplomātijā

ne par ko labu neliecina.

Dokumentos arī redzams, ka valsts sekretārs un viņa cilvēki ir darījuši ļoti daudz, lai slēptu finanču nedarbus un korupciju pašā Vatikānā. Pirms trim gadiem archibīskaps Karlo Maria Vigano vadīja komisiju, kurā pētīja šīs lietas, bet, pirms viņš paguva iesāktu pabeigt, kardināls viņu atbrīvoja no amata. Archibīskaps pāvestam nosūtīja vēstuli, kurā pauda sašutumu par notikušo, apgalvojot, ka „manis pārceļšana citā amatā šobrīd izraisa milzīgu neizpratni un vilšanos” tajos Vatikāna pārstāvos, kuri cenšas risināt „pat ļoti daudz korupcijas gadījumus”. Nevarētu teikt, ka archibīskaps ir pavisam pazudināts, patlaban viņš ir Vatikāna vēstnieks Amerikas Savienotajās Valstīs, taču attieksmi pret archibīskapu šī rīcība pauž pietiekami konkrēti. Nav Romas katoļu centrs ieradis, ka par tā darbošanos kāds paustu negatīvu attieksmi, - te nu redzam rezultātu.

Vēl pavisam nesen Vatikāns nonāca ievērojamās popularitātes saglabāšanas grūtībās, paziņojot, ka liela grupa mūķeņu Amerikā nodarbojas ar „radikālu feminismu”, un lika tām ciest klusu. Ko tad mūķenes tādu bija izdarījušas? Viņas, starp citu, atbalstīja ASV prezidenta Baraka Obamas ne gluži neapstrīdamo veselības aprūpes programmu, lai gan amerikāņu katoļu bīskapi pret to iebilda. Turklāt mūķenes bija pādušas pozitīvu vai vismaz neitrālu attieksmi pret viendzimuma laulībām, kā arī jautājušas, vai 21. gadsimtā tas nūdien vairs ir normāli, ka priesteru darbu drīkst veikt tikai vīrieši. Citiem vārdiem sakot, mūķenes attīstījās līdz laikmetam, bet iestādījums, kurū viņas pārstāv, neko tamlīdzīgu nedarīja.

Vērts arī palūkoties, ar ko Benedikts nodarbojies, pirms kļuva par pāvestu. Viņš vadīja Vatikāna Doktrīnas biroju, kādreiz

visnotaļ bez politkorrektuma, un to pazina ar jēdzienu „svētā inkvizīcija”. Tā bija iestāde, kas aizliedza grāmatas, noteica doktrīnas jautājumus u.tml. Ci-tiem vārdiem sakot, „kā mēs sakām, tā arī ir jādara”.

Pāri visam, protams, paceļas nu jau vairākus gadus zināmais fakts, ka daudz Romas katoļu priesteru, kuŗiem, kā mēs visi zinām, teorētiski ir jāievēro **celibāts**, to nebūt nav ievērojuši un savu seksuālo vēlmju apmierināšanai ir izvēlējušies mazgadīgos. Amerikā vairākas diecēzes ir nonākušas bankrota priekšā, jo nācies maksāt ļoti ievērojamu sāpju naudu tiem, kuri ir cietuši no šādas izrīcības. Zināms, Baznīcas vadība šos priesterus slēpa, cik ilgi vien varēja. Ja sanāca nepatīkšanas vienā draudzē, vainīgais itin vienkārši tika *aizrotēts* uz citu draudzi. Klusēšana par šādiem gadījumiem bija italiešu mafijas cienīga. Nu nākas kost pirkstos un maksāt.

Arī vēsturiski Romas katoļu Baznīcai ar tiesiskumu un godīgumu tā bijis, kā bijis. Liela daļa latviešu ir luterticīgie tāpēc, ka Mārtiņam Luteram bija apniķuši baznīkungu glābšanas solījumi nevis visiem pēc kārtas, kā teikts Bibēlē, bet gan tiem, kuri maksāja tā dēvēto indulgenci. Romas katoļu Baznīca ir atbildīga par tā dēvētajiem krusta kariem, - arī toreiz tiem, kuri devās caur pret „pagāniem”, tika solīta peņņāves dzīve paradīzē. Diez vai kādam īpaši ir paslīdējis garām fakts, ka tieši tas pats tiek solīts tiem islāmīcīgajiem, kuri, apjozušies ar sprāgstvielām, cenšas sev līdz nāvē aizraut pēc iespējas vairāk to, kurus viņi uzskata par „nepareiziem”.

Rodas jautājums: cik lielā mērā Vatikāns mūsdienās vairs būtu uzskatāms par kaut kādu morāles citadelī? Cenšas jau ļoti. Cīņa pret seksualajām minoritātēm ir kļuvusi par vadmotīvu ne tikai Romas katoļu Baznīcai

vien, tieši Vatikāna vadītā Baznīca visuzstājīgāk ir pretojusies jebkuŗa veida kontracepcijai un dara to arī mūsdienās, kad milzīgs vairākums pasaules katoļu šīs „instrukcijas” gluži vienkārši ignorē. Tāpēc jau amerikāņu mūķenes nonāca tik lielās grūtībās - viņas saprot, ka pasaule kopš, teiksim, 14. gadsimta ir krietni, krietni mainījusies. Vienīgi Vatikāns to acimredzot nevēlas saprast.

Taču te ir arī cita lieta. Jau kopš pirmā brīža pēc Jēzus nāves Romas katoļu Baznīcu ir vadījuši tikai un vienīgi vīrieši. Sekulārajā pasaulē, kā arī pietiekami daudzās reliģiskās konfesijās jau visnotaļ sen ir saprasts, ka arī sievietēm ir ko teikt un darīt sabiedrības dzīvē. Tas, ka Jēzus mācekļi visi bija vīrieši, tiek izmantots par „argumentu”, lai gan izteikti patriarchālās pasaules, kādā dzīvoja Jēzus, salīdzināšana ar izteikti nepatriarchālo pasauli, kurā patlaban dzīvojam mēs, ir vismaz muļķīga. Turklāt sieviešu izslēgšana no ticības aprites vienmēr ir nozīmējusi, ka par sievietes tiesībām, tostarp arī seksuālajā jomā, spriež tikai un vienīgi vīrieši. Tā gan nav tikai Romas katoļu problēma. Pirms pāris mēnešiem Amerikas Kongresa komitejā apsprieda kontracepcijas jautājumus un par lieciniekiem tika aicināti tikai un vienīgi vīrieši, tātad - cilvēki, kuriem par grūtniecību nav jāraizējas nekad. Šī rīcība uzskatāma par klaju ņirgāšanos.

Lielākā problēma te nav nedz Jēzus, nedz Baznīca pati par sevi, lielākā problēma ir cilvēks. Jau pirmajā brīdī pēc Jēzus nāves cilvēki *deķi* sāka staipīt katrs uz savu pusi. Pirmajos gadsimtos ir veidojies ļoti daudz konfesiju, un katrā no tām ļaužu ieskatā tieši viņi paši bija tie „pareizākie” kristieši. Kas gan nav darīts, lai arī Bibēli izmantotu konkrētām vajadzībām! Tie amerikāņu kristieši, kuri dievkalpojuma lai-

kā darbojas ar indīgām čūskām, izmanto Lūkasa evaņģēliju, kurā Kristus ir teicis, ka cilvēks var samīt čūsku un tā viņam neko sliktu nevarēs izdarīt. Bībeles teksti ir izmantoti, lai kaŗotu - pieļauju, ka neesmu vienīgais, kurā ieskatā vairāk nekā per-versi ir pirms došanās kaŗā visu nepieciešamo tehniku un visu nepieciešamo ieročus svētīt. Un tikai cilvēks ir pie vainas, kāpēc mums nav „vienas svētas kristīgās baznīcas”, pasaulē simtiem dažādu kristiešu konfesiju locekļi sevi uzskata par pašiem „pareizākajiem” kristiešiem. Un tas nu nekādi neatbilst nedz vārdiem, ko par Baznīcu ir teicis pats Jēzus, nedz arī tam, kas viņam bija sakāms par tiem pirmajiem un tiem pēdējiem...

Protams, var jau teikt, ja kādam nepatīk tas, ko dara Romas katoļu Baznīca vai jebkuŗa cita Baznīca, var jau mierīgi no tās atteikties. Taču ticība cilvēkam ir svēta. Daudzus cilvēkus nomāc sirdēsti tāpēc, ka viņu dzīve kaut kādā ziņā neatbilst viņu Baznīcas priekšrakstiem, un, ja viņi par to iepīkstas, viņiem tiek parādītas durvis. Un atkal tas nekādi neatbilst Jēzus sprediķotajam, bet liekulības mūsu pasaules Baznīcās nav trūcis nekad.

To visu es rakstu, būdams kristīgs cilvēks, šodien pat palīdzēju vadīt dievkalpojumu Rīgas Anglikāņu baznīcā (tur esmu tāpēc, ka Latvijas (bet ne trimdas) evaņģēliski luteriskā Baznīca ir pasludinājusi man aizliegumu iet pie dievgalda, jo esmu gejs). Taču man nūdien šķiet, ka Romas katoļu Baznīca darītu ļoti labu darbu, ja tā kādu brīdi rimtos ar lielo morālizēšanu. Jo, kā redzams saistībā gan ar pedofiliju, gan ar korupciju, ir piesaucami vēl kādi vārdi no Svētajiem Rakstiem: nemeklē skabargu cita cilvēka acī, ja neesi pamanījis, ka tev pašam acī ir balķis.

Kārlis Streips

Mākslas mūzejs *Rīgas Birža*

Šolaiku Latvijas veiksmes stāsts

Šovasar augustā apritēs gads, kopš vērienīgā sarīkojumā Rīgas svētku dienās durvis vērā Mākslas mūzejs *Rīgas Birža* Doma laukumā. Gada laikā tā apmeklētāju skaits ir pārsniedzis simt tūkstošus, un droši var apgalvot, ka *Rīgas Birža* ir iegājusi starptautiskā aprītē.

Saruna ar mūzeja vadītāju, mākslas zinātnieci, kādreizējā Ārzemju mākslas mūzeja direktori **Daigu Upenieci** notiek dienā, kad atklāja kādu ļoti īpašu izstādi "Floras valstība" – ziedu klusās dabas holandiešu un flāmu XVII gs. glezniecībā. Īpašu tāpēc, ka līdz ar gleznām *Biržas* lielajā zālē tiek veidotas arī šas apjomīgas ziedu kompozīcijas, kas imitē gleznās redzamās klusās dabas. Man ir laipni atļauts ieiet zālē pašā darba karstumā un vērot, kā kolēģas no Rundāles pils mūzeja darbojas ar ziediem – gaisotne gluži vai svētsvinīga, skan klasiskā mūzika, smaržo ziedi.

Tieši tāpēc šo izstādi raksturoju kā ļoti īpašu, jo te ļauta vaļā dažādām maņām, tostarp ožai. Un dažādām izjūtām – var mēģināt „nolasīt” simbolus, kas ietverti gleznās un dzīvajos ziedos, vienlaikus baudot mūziku, kas skan telpā.

Izstāde ilgs visu vasaru, divpadsmit nedēļas, un ik nedēļu tiks no mainītas ziedu kompozīcijas.

Pati ekspozīcija ir ļoti kvalitatīva – privātkolekcionārs no Maskavas Valērijs Babkins to vācis 20 gadus, uzticoties augstas raudzes mākslas speciālistiem. Gleznas pirktas izsoļu namos un pasaules nozīmīgākajās galerijās. Rezultātā kolekcija ir nevainojami sistēmiska, ik darbs tajā ir atlasīts ar stingru loģiku. Bet galvenais – tas ir ziedu skaistums, mākslas skaistums neatkarīgi no tā, kā to „tulkojam”.

Kā nonācāt Mākslas mūzejā *Rīgas Birža*?

Pirms desmit gadiem, kad tapa Rīgas pils reģenerācijas plāns,

vienai no pili mītošajām institūcijām bija jāaiziet. Nolēma, ka tas būs Ārzemju mākslas mūzejs, un mēs nemaz neskumām, jo mūzeja kolekcijas jau sen bija pāraugušas iespējas, ko sniedza telpas – četras mazas istabas, ko tikai nosacīti varēja dēvēt par izstāžu zālēm.

Tika izskatīti septiņi varianti, kur „novietot” mūzeju, izvēlējās Rīgas Biržas namu, grezno 1850. gadā celto namu Doma laukumā. (Vairāk par nama vēsturi www.rigasbirza.lv – L.K.)

Veidojot jaunā mūzeja koncepciju, sapratām, ka mainām ne tikai telpas un vārdu, – maiņas aptvers pilnīgi visu mūzeja veidolu un saturu. Un vēl – jāraugās, lai greznais nams nekļūst spēcīgāks par mākslas kolekciju tajā.

Mūzeja izbūve notika pašos krīzes karstuma gados...

Jā, un šis ir mūsu valsts veiksmes stāsts! Nams ir valsts īpašums, un visa nauda – 14 miljoni

Daiga Upeniece izstādes "Floras valstība" atklāšanas dienā

latu, kas tajā ieguldīti, ir valsts fināncējums. Ārzemju kolēģas un speciālisti pat īsti negrib ticēt, ka par tādu naudu padarīts tik liels darbu apjoms izcilā kvalitātē. Svarīgi piebilst, ka mūzeja būvdarbos un restaurācijas darbos strādāja gandrīz tikai Latvijas cilvēki, kopskaitā pa visiem celtniecības posmiem un nozarēm – 1600. Tātad 1600 cilvēki neaizbrauca prom no Latvijas, jo viņiem te bija darbs. Turklāt – tagad viņi var nākt un aplūkot sava darba augļus. Nāk arī, lepojas, ved savas ģimenes un viesus.

Kas raksturo jauno mūzeja koncepciju?

Viens no mūsu darbības stūrakmeņiem ir – nojaukt robežas. Kultūrai taču ir tik dažādas formas un *Biržas* ēkai tik daudz priekšrocību. Piemēram, lieliska akustika. Tāpēc te tiek rīkoti koncerti, teātra izrādes. Daudzās plašās telpās ļauj rīkot seminārus, konferences, te ērti var pavadīt visu dienu, jo ir gan atpūtas zonas, gan kafējnīca. Šī ir ēka, kurā var viegli iekļūt visās telpās ģimenes ar bērnu ratiņiem un cilvēki ratiņkrēslos.

Un vēl – šis ir mūzejs ģimenēm, un par to ir domāts gan piedāvājuma ziņā, gan cenu politikā. Īpaša uzmanība pievērsta tieši jauniešiem – „sasaucam” viņus iekšā ar moderno tehnoloģiju palīdzību – tīmekli, *iPhone* utt. Mūzejs audzina un vieno, te mutuļo dzīve, jo ir ērti un interesanti. Ar varu jau nevienu nevar atvest, ir jābūt „līdzsvaram”, kur sava vieta intelektuālai baudai un mierīgai atpūtai.

Vai mūzejā starp gleznām un mākslas priekšmetiem malcos šampanieti un baudīs uzkodas, piemēram, ja te tiks sarīkota kāda pieņemšana?

Nē, noteikti nē! Ir jābūt cieņai, pietātei pret klasisko mākslu. Kaut kur ir robeža! Turklāt tas ir bīstami mākslas darbiem.

Vai, īstenojot šo „brīvo” koncepciju, lai arī ar ēdmaņas baudīšanas ierobežojumu, jūtaties droši par mūzeja ekspozīcijām?

Jā, mūsu drošības sistēmas ir ļoti nopietnas. Viegļums, kas valda visapkārt, ir tikai illūzija. Viss tiek rūpīgi sargāts.

Nozīmīga ikviena mūzeja darbības joma ir zinātniskais

darbs, kā arī ekspozīciju un kolekciju atjaunošana. Kā tas notiek?

Mūzejā strādā izcila speciālistu komanda, taču pieaicinām arī nozaļu speciālistus sadarbībai. Apzināmies taču, ka nevaram visu zināt un padarīt paši. Ekspozīcija ir veidota 19. gs. noskaņā – tolaik arī Rīgā daudzi savas privātkolekcijas dāvināja mūzejiem, tādējādi savu vārdu ierakstot valsts un tautas atmiņā. Ceru, ka šī tradīcija atdzīvosies. Pie mums nāk kolekcionāri, nāk arī firmu pārstāvji, kas piedāvā savas zināšanas. Piemēram, IT jomā.

Vai nāk arī mecenāti?

Jā, un tas ir vēl viens veiksmes stāsts. Nesen atklāto krievu mākslinieka Dmitrija Gutova īpaši *Rīgas Biržai* veidoto instalāciju „Gondola” fināncēja mecenāti Ināra un Boriss Teterēvi, ir izveidojušies droša sadarbība ar AB banku un Rietumu banku, veidojas sadarbība ar Avena fondu, turpinās – ar *Lattelecom* un *Rix Tehnologies*. Ir arī starptautisks atbalsts, īpaši no Nīderlandes. Turklāt vienu no izstādēm – „Austrumu porcelāns un Nīderlande” veidoja starptautiska komanda ar profesoru Kristianu Jorgu (Leidenes universitāte) priekšgalā.

Un jūs nemaz negaužaties par valstsniecīgo atbalstu kultūrai?

Negribam būt valstij par nasu, sevišķi laikā, kad tāpat ir finānciāli grūti laiki.

Vai jūs ieskatā Latvijai šolaik vēl ir vajadzīgs arī Laikmetīgās mākslas mūzejs?

Pavisam noteikti! Bez tā mūsu kultūras aina tomēr ir kliba ar vienu kāju – nav līdzsvara. Visās Eiropas mētopolēs – Londonā, Vīnē, Parīzē u.c. – laikmetīgās mākslas mūzeji ir un darbojas kā līdzsvars starp laikmetīgo un klasisko. Ceru, ka šāds mūzejs taps, kolīdz krīzes sekas būs pārvarētas.

Vai ar topošo latviešu trimdas mākslas mūzeju jau esat pazīstami?

Ceram ar to sadarboties. Šobrīd gaidām pozitīvu atbildi no mākslinieces Vijas Celmiņas par viņas izstādi *Rīgas Biržā*.

Mākslas mūzejā *Rīgas Birža* viesojās **Ligita Kovtuna**
Foto **Imants Urtāns**

Laris Strunke un Eva Lange atkal Rīgā

Maija pēdējā dienā Rīgas galerijā „Māksla XO” sadarbībā ar Latvijas Nacionālo mākslas muzeju, Zviedrijas vēstniecību Latvijā un Latvijas Republikas Ārlietu ministriju atklāja (būs skatāma līdz 26. jūnijam) Zviedrijā dzīvojošā latviešu gleznotāja Laŗa Strunkes (1931) un zviedru tēlnieces Evas Langes (1935) izstādi „Sirds un mājas pamats”.

Latvijā Laŗa Strunkes vārds pirmo reizi ieskanējās 1989. gadā, kad toreizējā Mākslas muzejā (tagad Izstāžu zāle) „Arsenāls” atklāja viņa pirmo gleznu skati dzimtenē. Tas bija liels pārdzīvojums visiem, kuŗi bija iesaistīti šajā notikumā, – kā nu ne, Latvija vēl nebija atguvusi valstisko neatkarību, bet slūžas jau bija vaļā, un mēs dziļi ieelpojām, svaigu gaisu plaušās ierāvuši. Arī Laris palīdzēja, atvezdams tik lielus darbus, kam teju pietika „Arsenāla” milzīgās sienas. Izrādās, ka

emocionālus pārdzīvojumus var gūt, skatoties gandrīz abstraktas, nē, minimalistiskas gleznas, kuŗās tik tikko var saskatīt sienu architektūru, vienīgi otas vilcieni un faktūra izcēlās no krāsu laukumiem.

Arī Evas Langes darbi iepazīti krietni pasen – viņa piedalījās 1. starptautiskajā tēlniecības kvadrinnālē „Rīga – 92” un saņēma laureātes diplomu un uzaiņinājumu nākamajā kvadrinnālē 1996. gadā sarīkot personālizstādi. 2006. gadā viņa Pedvāles Brīvdabas mākslas muzejā izkala 1,5 metrus gaŗu skulptūru „Tulpe” sarkanā granītā.

Elegantā, skaidrās formās ieturētā galerija ar augstajām sienām ir tieši kā radīta abu viesu darbiem, ļaujot izcelties to iekšēji monumentālajām formām, vienkāršajām aprisēm.

Laris Strunke atvedis gleznas, kuŗās var saskatīt ēku pamatu detaļas, iekrāsojot architektūras

fragmentus. Bet viņa māksla, kaut arī iespaidi gūti no dabas, nav realistiska. Tā drīzāk ievirza skatītāju un atdzīvina autora abstraktās formas krāsās, atdzīvina telpu, zīmi.

„Katrs cilvēks nosaka savu uzveri par ār pasauli. Visos līmeņos: to, ko redz, ko uztver, ko neuztver. Tas viss ir materiāls. Bieži vien domājam, ka īstenība ir tāda, kā mēs to uztveram. Bet tā jau nav. Viss, ko kāds saka, attiecas tikai uz cilvēka uzveri. Tas nav par gleznu,” – tā kādreiz intervijā sacījis Laris Strunke.

Arī Evas Langes darbi ir minimalistiski. Viņa veido cilvēka sirdi, vāzi, kolonnu granītā, marmorā, citos materiālos. Viņas darbiem ir vienkārša forma, arī tie paši var būt te nelieli izmēros, te lieli, taču visā jaušams iekšējs spēks, skaidri siluēti.

Izstāde apliecina, ka vienkāršībā var pateikt visu.

Māris Brancis

Izstādes atklāšana. (No kr.) Laris Strunke ar kundzi Evu Langi, galerijas „Māksla-XO” vadītāja Ilze Žeivate un Nacionālā mākslas muzeja direktore Māra Lāce

Rokas izmēģināšana

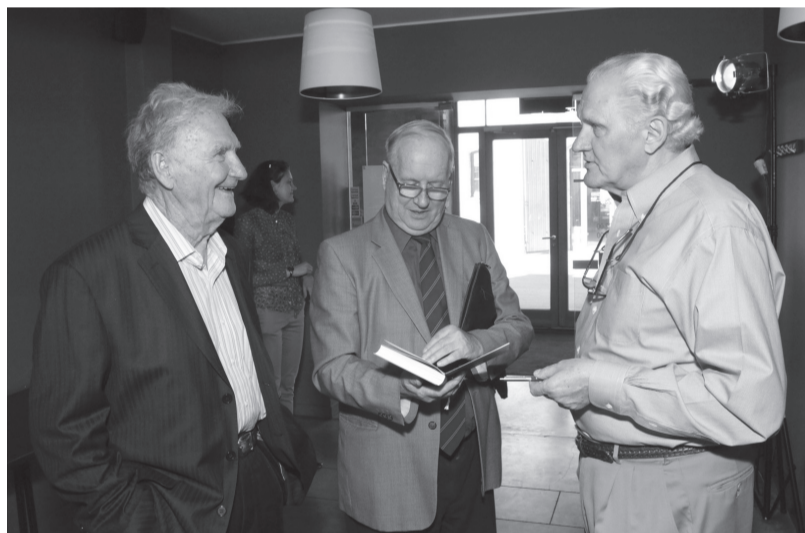
Jānis Bolis, *Likuma ēnā, romāns, apgāds „Jumava”, 2012.g., 272 lpp.*

Daudzos anekdotos persona A saka personai B, ka tai esot nododamas divas vēstis, labā un sliktā. Kuŗu no tām vēstīt priekš? Nevienam neko nejautādam, sāksu ar labo vēsti. –

ASV dzīvojošā pensionētā advokāta Jāņa Boļa pirmais daļlīterārais mēģinājums, romāns *Likuma ēnā*, ja citējam Annas Žigures vārdus uz grāmatas aizmugurējā vāka, tiešām „ir tik aizraujošs, ka to gribas izlasīt vienā rāvienā”.

Grāmata ir ārkārtīgi viegli lasāma jau tāpēc vien, ka vairākums teikumu ir īsi un tādi, kuŗus gramatiķi sauktu par vienkāršiem paplašinātiem. Salikti teikumi ir mazākumā. Grāmata sadalīta 98 nodaļās, no kuŗām īsākās aizņem vienu pašu lappusi. Vēl tikai trūkst lielāku burtu, kas pie grāmatas piesaistītu visneglābjamāko literāro ābecnieku.

Tomēr ne tik daudz forma kā saturs būs pamatā tam, ka pat literāri erudītajai Annai Žigerei grāmata šķitusi aizraujoša. Vai ieskicēt sižetu? – Oskara Valtera tēvu komūnistu 1941. gadā aizved uz Sibīriju, bet Oskaram ar māti palaimējās no deportējamu transporta izmukt. Vācu okupācijas laikam tuvojoties beigām, abi dodas bēgļu gaitās uz rietumiem. 1945. gadā, krieviem ieņākot Berlīnē, divi mongoļu kaŗavīri Oskara klātienē izvaro viņa māti. Oskars abus nonāvē. Pēc nometņu laika Oskars ar māti nonāk ASV, kur viņš izskolojas par advokātu, tad kļūst par apdrošināšanas firmas aģentu, bet labilā, nestabilā rakstura dēļ darbos ilgi nenoturas, vienubrīd kļūdam pat par kokaina izplatītāju. Sapīnies jaunākā laikā ar veikliem krievu zēniem, viņš kļūst par naudas atmazgātāju, tāpat sāk darboties laukā, kas ar vārdiem „likuma ēnā” nosaukts grāmatas virsrakstā. Seko cieta soda izciešana. Beigas romānam autors sacerējis divējas, nelaimīgajās aprakstot sava „varoņa” bēres, bet laimīgajās – viņa blēdīgi panāktu iespēju blēdīgo

Grāmatas atvēršanas svētkos autors (pa labi) kopā ar Eduardu Silkalnu (vidū) un savu draugu no Bostonas Ivaru Galiņu Rīgas restorānā Kitchen Spiķeros

dzīvi turpināt. Lasītājs lai pats izvēlas, kuŗas no abām beigām viņam vairāk pieņemamas!

Romānam ir it kā trīs daļas, katrā no tām gados cienījamam, bet rakstīšanā jaunajam autoram izmēģinot rakstāmo roku trīs dažādos virzienos. Pirmā daļa līdz bēgļu nometņu laika beigām patika vislabāk, varbūt gan arī tāpēc, ka 40. gadus pieredzējušam vai par tiem daudz lasījušam latviešu lasītājam ar tiem viegli identificēties. Šo daļu uz priekšu trenc notikumu pārbaģātība un daudzie riskus un konfliktus iezīmējošie dialogi. Otrās – Amerikas daļas sākumā rodas iespāids, ka te nu autors nolēmis lasītājam atklāt ASV advokātūras dzīves un darba aizkulises, tomēr šis iespāids ātri izplēn. Trešajā daļā Bolis liek savam Oskaram mētāties pa dažādām pasaules eksotiskām zemēm, šeit pirmo reizi tekstā iezogas arī vides un vietu apraksti un notēlojumi, un liekas, ka Oskaru autors ceļojošajās avantūrās iejauc vismaz daļēji arī tāpēc, lai padalītos ar lasītāju savā paša ceļojumu pieredzē. Tāds pats varētu būt cēlonis šur un tur iestarpinātām nodaļām par Oskara viesošanās Latvijā.

Var jau būt, ka Oskara dauzi-

ka šim jaunajam ļaunumam sākotnējais ļaunums var tikt uzskatīts zināmā mērā par attaisnojumu. Vai tad desmitiem tūkstošu latviešu Otrā pasaules kaŗa laikā un bēgļu gaitās Vācijā nepieredzēja šausmas un briesmas, kas varēja lidzināties Oskara un viņa mātes piedzīvotajam, bet, Amerikā nonākuši, dzīvoja godīgu, rāmu, pilsonisku dzīvi? Autoram par labu gan tūdaļ arī piebildīsim, ka varbūt vairāk vērts ir rakstīt par īpatņiem, kas atkāpušies no normas, pat ja tie ir negāīvi, nekā par godīgajiem, normālajiem un rāmajiem.

22. maijā kādā Spiķeru kafejnīcā notikušajā grāmatas atvēršanā autors teica, ka pensionāra gados viņam nepatīkot tikai „vērot, kā zāle aug”, un viņš gribot arī turpmāk rakstīt. Viņš gan nezīnot, kā tagad turpināt, tāpēc klātesošie tika aicināti sniegt savus ierosinājumus. Šeit tad būs viena tobrīd klātesošā ierosinājums.

Nemāzīnot stāstījuma sprāigumu, Jānim Bolim derētu savu personu rīcībai atrast pārliecinātu psiholoģisku pamatojumu, kas notikumus padarītu ticamākus. *Likuma ēnā* dažai labai notīkšanai nākas grūti notīcēt. Pēc tam kad pusaudža Oskara klātienē mongoļu kaŗavīri izvarojuši viņa māti, Oskars, no skatījies lielo izdarībās, pasāk rotaļāties ar savu „līpiņu” (kas vēlāk tiek saukta arī par Laim-

nesi!). Vai tad nav ticamāk, ka cilvēkam pēc tik traumatiska pārdzīvojuma apetīts uz seksu pāries uz ilgiem laikiem, ja ne uz visu mūžu? Un tad tā mongoļu nogalināšana, kādas ir tās sekas uz nāvētāja psihī? Autors ar tām tiek galā trīs rīndīņās:

„Sāku domāt. Esmu nonāvējis divus cilvēkus. Vajadzētu būt kādai nožēlai. Bet nav. Jūtu tikai trulu apmierinātību. Vēl nevaru aptvert, ka spēju kaut ko tādu izdarīt. Nāvi tie bija pelnījuši.”

Dostojevskas Raskoļņikovs *Noziegumā un sodā* pēc sava upura nogalināšanas ar sirdsapzīņu cīkstās visā atlikušajā romāna gaitā, bet „trūli apmierinātais” Oskars atmiņā pie tās vairs neatgriežas. Vai lasītājs tam var notīcēt, pat ja viņš nesagaida otru Raskoļņikovu? Nav jau mūsdienās rakstniekam obligāti jākalpo psiholoģiskam reālīsmam, tomēr neliels psiholoģijas piešļāciens, neliela personu rīcības motīvācijas iezīmēšana būtu ieguvums. Ar domu, ka Oskaru tādu, kāds viņš izveidojies, padarījusi mūža agrīno gađu pieredze kaŗa laikā, gluži nepietiek.

Eduards Silkalns

Autoru Jāni Boli varēs satikt, kā arī iegādāties grāmatu un saņemt autografu š. g. **6. jūlijā** XIII latviešu Dziesmu svētku dienās pie *Laika* galda.

Izmantosim šo vienreizīgo izdevību! Sekojiet reklāmai.

JĀNIS BOLIS
LIKUMA ĒNĀ

“Grāmata ir tik aizraujoša, ka to gribas izlasīt vienā rāvienā”
Anna Žigure

**JAUNA VĪRIEŠA
DZĪVES LĪKLOČI UZ
2. PASAULES KARA FONĀ**

MEKLĒJĒT
www.gramata24.lv
ASV:
Rūta Straumanis
100 Memorial Dr.
Cambridge, MA 02142
617-868-5249
r.straumanis@earthlink.net
Cena 15 \$ t. sk. pasta izdevumi

Temata turpinājums

Kas notiek ar Brāļu kapiem un Ulmaņa pieminekli? Jautājumi un atbildes

Raksti par Rīgas Brāļu kapiem un Rīgas Brāļu kapu un Latvijas vēsturiskā mantojuma fondu un Rīgas Latviešu biedrības un nacionālās kultūras attīstības fondu ir izraisījuši jautājumus un protestus, Laika un Brīvās Latvijas redakcija saņēmusi vairākas vēstules ar pārmetumiem un apsūdzībām par rakstīto. Acīmredzot ir jāpastāsta, kādus pārmetumus esam saņēmuši, un jāatgādina, kas rakstīts publicētajos rakstos.

Pārmetumi. Vienā vēstulē teikts, ka manā rakstā melots par to, ka Rīgas Brāļu kapu un Latvijas vēsturiskā mantojuma fondam nav sabiedriskā labuma organizācijas statusa. Vēstulē arī uzsvērts, ka fonda biedri no šī statusa negūst nekādu personisku labumu.

Atbilde. Pirmkārt, nevienā no abām līdzšinējām publikācijām nav apgalvots, ka fonda dibinātāji un biedri gūst personisku labumu no sabiedriskā labuma organizācijas statusa. Rakstā bija atstāstīts un arī citēts Biedrību un nodibinājumu (fondu) likums: „(..) nodibinājumam jeb fondam nav peļņas gūšanas rakstura. Vēl likums nosaka, ka mērķziedoju – tātad ziedoju, kas paredzēti konkrētam mērķim, ir izmantojami tikai šim mērķim, bet ziedoju, kam nav konkrētas mērķa norādes, var tikt izmantoti jebkuŗam biedrības vai fonda dibināšanas dokumentos norādītajam mērķim. Latvijā biedrības un nodibinājumi var saņemt sabiedriskā labuma organizācijas statusu, un likumā par sabiedriskā labuma organizācijām sacīts, ka „sabiedriskā labuma darbība ir tāda darbība, kas sniedz nozīmīgu labumu sabiedrībai vai kādai tās daļai, it sevišķi ja tā vērsta uz labdarību, cilvēktiesību un individa tiesību aizsardzību, pilsoniskas sabiedrības attīstību, izglītības, zinātnes, kultūras un veselības veicināšanu un slimību profilaksi, sporta atbalstīšanu, vides aizsardzību, palīdzības sniegšanu katastrofu gadījumos un ārkārtas situācijās, sabiedrības, it īpaši trūcīgo un sociāli mazaizsargāto personu grupu, sociālās labklājības celšanu.” Likums arī nosaka, ka tiem uzņēmējiem, kas ziedo sabiedriskā labuma organizācijām, gada beigās ir tiesības uz nodokļu atlaidi 85 procentu apmērā no ziedotās summas. Uz zināmām atlaidēm var pretendēt arī pašas sabiedriskā labuma organizācijas.”

Tātad likums nosaka, ka 85 procentu nodokļu atlaidi saņem uzņēmēji, kas ziedo sabiedriskā labuma organizācijām, un ka arī biedrības jeb fondi var saņemt zināmas atlaides. Par to, vai minētie fondi ir vai nav saņēmuši kādas atlaides, ko paredz likums, rakstā nebija minēts ne vārda. Vēl vairāk – rakstā pat nebija mājiens par fiziskām personām, fonda biedriem, kas ir guvuši

kaut kādu labumu, tāpēc nevaru atbildēt par tekstu, kuŗa nekad nav bijis.

Otrkārt, par to, vai abi fondi ir vai nav sabiedriskā labuma organizācijas, minētajā rakstā bija teikts: „Uzreiz jāteic, ka mūsu sarunā, kuŗa ir ierakstīta diktofonā, Stirnas kundze apgalvoja, ka abi fondi ir sabiedriskā labuma organizācijas, bet VID mājaslapā sabiedriskā labuma organizāciju reģistrā bija iekļauts tikai Rīgas Latviešu biedrības un nacionālās kultūras attīstības fonds, – tātad Rīgas Brāļu kapu un Latvijas vēsturiskā mantojuma fondam šāda statusa nav.”

Par to, ka Valsts ieņēmumu dienests (VID) mājaslapā raksta tapšanas laikā Rīgas Brāļu kapu un Latvijas vēsturiskā mantojuma fonds nebija ierakstīts sabiedriskā labuma organizāciju reģistrā, gan atbild VID un jautājums par neprecizitāti jāuzdod šai organizācijai. Žurnālistes darbā esmu pieradusi jebkuŗas personas sacīto pārbaudīt visās iespējamās valsts datu bazēs. Diemžēl VID datu bāze bija nepilnīga, un patiesībā ir prieks, ka tagad pēc minētajam publikācijām VID beidzot savu datu bāzi ir sakārtojies.

Ja ir šaubas par to, vai Biedrību un nodibinājumu (fondu) likums ir pareizi citēts un atstāstīts, katrs interesents var tīmekļa vietnē www.likumi.lv pēc nosaukuma sameklēt minēto likumu un izlasīt.

Pārmetums. Vairākās vēstulēs ir rakstīts, ka Stirnas kundze man atsūtījusi Ulmaņa krūšutēla („Pikšās”) arhitektu plānu, lai parādītu, ka plāns nav īstenots tā, kā paredzēts, bet es rakstā apgalvojot, ka viss ir kārtībā. Rakstam pievienotajā fotogrāfijā varot taču redzēt, ka nav tā, kā iecerēts, bet es rakstot, ka tieši tā arī vajadzējis.

Atbilde. No Stirnas kundzes tiešām saņēmu Ulmaņa pieminekļa vietas plānu ar atzīmēm, kuŗā vietā jāatrodas zālajam, grants celiņiem utt. Savukārt no arhitekta Laimoņa Šmita saņēmu kopiju līgumam ar Stirnas kundzes fondu par „Pikšās” veicamajiem darbiem. Publicētajā rakstā bija teikts: „Tomēr mūsu pirmajā sarunā, uzzinot, ka redakciju interesē Brāļu kapu atjaunošana un Ulmaņa pieminekļa Turkmēnbaši, Stirnas kundze sāka izvirzīt dažādas pretenzijas arhitektam Laimonim Šmitam un akmeņkalim Ivaram Feldbergam saistībā ar K. Ulmaņa pieminekļa muzeju „Pikšās”. Pēc viņas sacītā, fonds ir samaksājis naudu par vēl nepadarītu darbu, apkārt aplim, kuŗa vidū ir Ulmaņa krūšutēls, esot bijis jābūt akmeņiem, un vispār daudzas lietas arhitekts tā arī nesot izdarījis. Pēc sarunas Stirnas kundze atsūtīja plānu laukumam, kuŗā „Pikšās” uzstādīts Ulmaņa krūšutēls, ar piezīmi, ka tā, lūk, visam patiesībā jāizskatās. Atsūtītajā plānā nekādu akmeņu, par kuŗiem runāja Stirnas kundze, nebija. Vēl vairāk – redakcijas rīcībā ir fotogrāfija,

kuŗā akmeņkalis Ivars Feldbergs, tēlniece Arta Dumpe un arhitekts Laimonis Šmits ir nofotografējušies pie Ulmaņa krūšutēla, un fotogrāfijā viss ir tieši tā, kā plānā paredzēts. Arhitekts Laimonis Šmits, kuŗam jautājam par „Pikšām”, sacīja, ka, pirmkārt, tā sauktos labiekārtošanas darbus veikusi Valsts aģentūra „K. Ulmaņa piemiņas muzejs „Pikšās”, – zālāji, celiņi, apstādījumi bija aģentūras ziņā. Kopējā arhitektoniskajā plānojumā darbu gaitā „notikušas dažas izmaiņas, kuŗas vēlējis muzeja direktors Gunārs Ulmanis, un tās, protams, tikušas saskaņotas”.

Acīmredzot rakstā neesmu izteikusies pietiekami skaidri, tā radot jautājumus, tāpēc atvainojos un paskaidroju situāciju vēlreiz precīzāk. Naudu Ulmaņa krūšutēlam – 10 000 latu sazie-

doja Latvijas Zemnieku savienības biedri, un nauda tika pārskaitīta Stirnas kundzes vadītajam fondam. Savukārt fonds bija pasūtīnātais darbiem saistībā ar Ulmaņa krūšutēlu akmeņkalim Feldbergam, tēlniecei Dumpei un arhitektam Šmitam. Savu darbu Feldbergs, Dumpe un Šmits paveica atbilstīgi līgumam un plānam. To, ka arhitektoniskais risinājums ir īstenots atbilstīgi atsūtītajam plānam, ļoti labi var redzēt minētajā fotogrāfijā. Par zālājiem, celiņiem, grants apli un citiem labiekārtošanas darbiem, kā jau rakstīju, atbildīgā bija Valsts aģentūra „K. Ulmaņa piemiņas muzejs „Pikšās”. Tātad pasūtīnātajam, Stirnas kundzes vadītajam fondam, vajadzēja slēgt līgumu ar aģentūru par šo labiekārtošanas darbu veikšanu vai arī meklēt

citu risinājumu. Jebkuŗā gadījumā ne akmeņkalis, ne tēlniece, ne arhitekts nav atbildīgi ne par grants apli, ne par zālāju, tāpēc nav nekāda pamata viņiem pārmet neizdarītu darbu un sacīt, ka viņi saņēmuši naudu, bet darbu nav padarījuši. Tāpēc rakstīju un joprojām rakstu, ka minēto cilvēku darbs ir izdarīts atbilstīgi līgumam un arhitektoniskajam plānam. Atbildība par labiekārtošanas darbiem jāuzņemas vai nu pasūtīnātajam – Stirnas kundzes vadītajam fondam, vai aģentūrai.

Vēl jāpiebilst, ka aprīļa saruna ar Stirnas kundzi ir ieskaņota digitālajā diktofonā un joprojām nav izdzēsta. Ceru, ka neskaidrības ir tapušas skaidras un jautājumu par nekad neuzrakstītu tekstu nebūs.

Sallija Benfelde

Paskaidrojums par 20.04.2012. laikrakstā *Brīvā Latvija* Sallijas Benfeldes publikācijā „Kas notiek ar Brāļu kapiem un Ulmaņa pieminekli?” minētajiem apgalvojumiem

Rīgas Brāļu kapu un Latvijas vēsturiskā mantojuma fonds un Rīgas Latviešu biedrības un nacionālās kultūras attīstības fonds, par kuŗu darbību 20.04.2012. laikrakstā *Brīvā Latvija* bija Sallijas Benfeldes publikācija „Kas notiek ar Brāļu kapiem un Ulmaņa pieminekli?”, ar šo paziņo, ka uzskata – žurnālistes darbs veikts pavirši, neprofesionāli, nepārbaudot faktus, tādējādi maldinot lasītāju. Atšķirībā no S. Benfeldes, kas sniedz lasītājam apgalvojumus, kuŗiem nav nekāda DOKUMENTĀLA pamata, RBKLVF Fonds un RLB NKA Fonds sniedz redakcijai, laikrakstam un lasītājam tikai un vienīgi dokumentāli pārbaudāmus un pierādāmus faktus. Tā kā S. Benfeldes raksts satur virkni safabricejumu, tad, taupot laiku, mēs apgāzīsim šeit tikai galveno:

1. Par sabiedriskā labuma statusu abiem fondiem. RBKLVF

Fonds un RLB NKA Fonds norobežojas no S. Benfeldes paviršības un izsūta redakcijai ieskenētus LR Finanču ministrijas izsniegtus un valsts sekretāru parakstītus DOKUMENTUS par sabiedriskā labuma statusa piešķirumu abiem fondiem.

2. Par sabiedriskā labuma statusa darbību. Saskaņā ar likuma normām ne biedrības, ne fondi – sabiedriskā labuma statusa baidītāji – personiski negūst nekādas nodokļu atlaides vai cita veida labumu no šī statusa.

3. Par pieminekļa laukumu K. Ulmanim „Pikšās”. Rakstā teikts: „Atsūtītajā plānā nekādu akmeņu, par kuŗiem bija runājusi Stirnas kundze, nebija. Vēl vairāk – redakcijas rīcībā ir fotogrāfija, kuŗā akmeņkalis Ivars Feldbergs, tēlniece Arta Dumpe un arhitekts Laimonis Šmits ir nofotografējušies pie Ulmaņa krūšutēla, un fotogrāfijā viss ir tieši tā, kā plānā paredzēts.” Izsūtītām redakcijai ieskenētu arhitekta uzdevumu – plānu, saskaņā ar kuŗu ap pie-

minekli jābūt grūti bļietātam šķembu laukumam. Šis plāns tika izsūtīts arī S. Benfeldei personiski PIRMS publikācijas sagatavošanas. Tāpat izsūtītām redakcijai fotogrāfiju, kuŗa uzņemta vienu minūti pirms pieminekļa atklāšanas un uz kuŗas ir redzams, ka atklājamais piemineklis stāv zālienā.

Rietumu latviešu laikrakstu lasītāju vidū netrūkst atbalstītāju RBKLVF un RLB NKA fonda darbam. Tendenciozu un nepatiesu apgalvojumu publicēšana šajā presē mulsina lasītājus un mazina šādu atbalstu. Fonda vadība cer, ka šis paskaidrojums palīdzēs viņiem saprast, ka ne visam, kas publicēts, var uzticēties un pieņemt to kā patiesību.

RBKLVF Fonda prezidents, ģenerālis **Juris Vectirāns**
RLB NKA Fonda prezidents **Ojārs Celle**
Rīga
2012.13.06.

ZIŅAS NO VĪTOLU FONDA

Himna dāsnūmam un mīlestībai

Ir maijs - zied maijpuķītes, zied ceriņi, zied cilvēki. Īpaši mūsējie - Vītolu fonda ļaudis, jo kopā ar ziediem atkal uzplaucis došanas un dāvāšanas prieks.

Pašā mēneša sākumā par devējiem tika ļauts kļūt SIA "Kureks" un SIA "Apsīte" stipendiātiem, kuri piedalījās ziedotāja Arņa Apsīša organizētajā mežu stādīšanas talkā. Bija 4. maijs, mūsu valsts svētki, saulaina, ražīga darba diena, kad jaunieši guva prieku ne tikai par padarīto, bet arī par iespēju labāk iepazīt cilvēku, kas viņiem palīdz piepildīt sapņus. Notiekošais sagādāja abpusēju gandarījumu, un ir iespējams, ka arī nākamajā pavasarī stipendiātu ceļš vedīs uz Talsu pusi.

Priekam mēdz būt dažādi cēloņi, taču viens no skaistākiem, paliekamākiem prieka avotiem ir prieks par iespēju dot citiem. Šo prieku visu mūžu sev dāvā DV Bedfordas fonda bijušais priekšsēdis Jānis Tauriņš. Kad tika izlemts slēgt DV Bedfordas fondu, tā dalībnieki vienbalsīgi piekrita visu atlikušo naudu ziedot stipendijām, un, izmantojot šo atbalstu, piecos gados ar DV Bedfordas fonda stipendijām izskoloti jau seši studenti. Jānis Tauriņš ik gadus brauc uz Latviju, tiekas ar stipendiātiem,

piedalās VF organizētajos sarīkojumos, bet šogad viņš ir izlēmis dibināt arī savu stipendiju. Jānim Tauriņam ir 94 gadi, vairāk nekā trīsdesmit no tiem pavadīti "Straumēnos". Visu mūžu viņš ir smagi strādājis un allaž dāvājis sev došanas prieku - jau no pirmās Anglijā saņemtās darba algas Jānis Tauriņš daļu atdevis citiem. Viņš ziedojis gan saviem kaŗa biedriem invalīdiem, kuŗi tolaik palika Vācijā, gan ikkatram, kam, viņaprāt, palīdzība bija nepieciešama. Kaut arī tagad Jānis Tauriņš saņem tikai pensiju, viņš joprojām dalās ar tiem, kam klājas grūtāk, un ar tiem, kuŗu dēļ viņš un viņa biedri savulaik cīnījās par Tēvzemi un kuŗiem iegūtās zināšanas nākotnē palīdzēs Latviju darīt stipru un laimīgu. Jānis Tauriņš ir pārliecināts, ka viņa un DV Bedfordas fonda izskolotie jaunieši arī būs tie, kam došana allaž sagādās pašu lielāko prieku.

Okupācijas mūzejā 18. maijā svinēja svētkus mīlestībai un cilvēka diženumam, jo tika laista klajā Ritas Petričēkas grāmata par viņas tēvu **Bertram Rozenbergu**. Par grāmatas izdošanu bija parūpējies Ritas dzīvesbiedrs Juris Petričēks. Šai dienā nodibināja **Bertrama un Lidijas Rozenbergu piemiņas stipendiju**, ko uzticēts administrēt

Jānis Tauriņš

Vītolu fondam. Stipendija piešķirta topošam ārstam Edgaram Poikānam no Rēzeknes, kur savas darba gaitas sācis arī Bertrams Rozenbergs.

Pašās maija beigās Vītolu fonda saņēma vairākas priecīgas ziņas. Fondā viesojās SIA Euroskor valdes priekšsēdis Aldis Lūsis un ziedotājs Jānis Andersons un tika parakstīts sadarbības līgums par jaunas stipendijas dibināšanu. Arī Sarmītes Andersones Šveics lēmums papildus jau desmit **Aivara Andersona ģimenes stipendijām** dibināt vēl vienu apliecināja, ka došanas prieks cilvēkiem ar labu sirdi ir nebeidzams. Sadarbība ar šo ziedotāju aizsākās jau 2005. gadā, kad tika dibinātas pirmās četras stipendijas, divas no tām Viļņa Šveics

Sigrīda un Visvaldis Dzeņi

piemiņai. Aivara Andersona ģimenes stipendiju fondā aktīvu darbību ir uzsācis arī dēls Jānis Andersons. Abi ziedotāji kopā ar saviem stipendiātiem ir apmeklējuši teātra izrādes un 4. aprīlī kopā ar jauniešiem devās pie Brīvības pieminekļa, bet pēc tam svētku vakaru kopā pavadīja greznā restorānā.

Jūnijs aizsākās ne tikai ar ceriņu neprātīgo ziedēšanu visā Latvijā un jo īpaši Pēteru Upīša Ceriņu dārzā Dobelē, bet arī ar bezgala skaistu un pacilājošu notikumu - dimanta kāzas svinēja Vītolu fonda ziedotāji **Visvaldis un Sigrīda Dzeņi**. Šai dienā ziedošais Ceriņu dārzs atkal pulcēja skaistuma un smaržu baudītājus. Bet lielie ziedētāji nezināja, ka todien viņi kādu brīdi nepieder pašiem - ik ziedu, ik smaržu, ikkatru ķekarā paslēpušos „laimīti” Visvaldis dāvināja savam vistuvākajam un mīļākajam cilvēkam - dzīvesbiedrei Sigrīdai.

Smaržai un skaistumam pārvērsties skaņas ļāva Dobeles Valsts ģimnazijas koŗa dziedā-

tāju balsis. Visvalža Dzeņa dāsnums savulaik sniedza iespēju šiem jauniešiem viesoties un latviešu dziesmām izskanēt ASV, Ņujorkā, nu skanēja himna dāsnūmam un mīlestībai. Bet vislielākais pārsteigums bija brīdī, kad Visvaldis klātesošajiem vēlēja solo dziesmu par Baltijas jūru. Un viņam līdzās kā allaž, kā visu mūžu gan priekos, gan ne tik vieglos brīžos, bija Sigrīda. Šai svētku reizē Latvijā tika dibināts **Visvalža un Sigrīdas Dzeņu stipendiju fonds**, un turpmāk maznodrošināti, centīgi jaunieši varēs studēt, bet paraugs viņiem allaž paliks Visvaldis Dzeņis - cilvēks, kuŗam nekad nav trūcis vērtīgu ideju, entuziasma un izdomas. Viņa uzskats: „Nevairīšanās no darba, laime, ticība labākai nākotnei, kaut atrautam no dzimtenes un ģimenes, palīdzēja man pārvarēt dzīves šķēršļus.” Ne tikai šī svētku reize, katra diena Dzeņu ģimenes dzīvē ir paraugstunda ik jaunietim, kā nodzīvot mūžu ar mīlestību.

Vita Diķe

Latvijā top senioru ciemats

Kā mūža otrā pusē ilgāk saglabāt veselību, moŗu garu un darbaspējas, lai varētu sagaidīt un izbaudīt pensijas priekus? Kā, aizejot pensijā, turpināt aktīvu dzīvesveidu, nejusties vientuļam un saņemt tūlītēju palīdzību, kad tā nepieciešama? Viena no atbildēm ir senioru ciemati. Tas Latvijā būs jaunums!

Valsts un pašvaldību pansionāti Latvijā nav īpaši konkurētspējīgi. Visbiežāk naudas trūkuma pēc tie nespēj piedāvāt pakalpojumu daudzveidību un labu kvalitāti. Iespējams, tieši tāpēc aprūpes jomā pēdējā laikā arvien biežāk iekļūst privātais kapitāls, turklāt no ārvalstīm. Taču lielākoties jaunatvērtie aprūpes nami piedāvā islaicīgu vai ilgstošu aprūpi sirmgalvjiem, kam nepieciešama nopietna aprūpe, arī medicīniskā.

Neviens pagaidām nav risinājis vislielāko problēmu - kā mūža otrā pusē pagarināt veselīgi no-

dzīvoto gadu jeb *healthy years* ilgumu. Mēs gan varam nodzīvot līdz sirmam vecumam, taču mūža otrā pusē vairs nespējam baudīt pilnvērtīgu dzīvi dažādu slimību un fiziskās nevarības pēc. Īpaši svarīgi tas ir tagad, kad tiek paaugstināts pensionēšanās vecums. Tas nozīmē, ka tiem, kuŗi tagad ir pusmūža, vairāk jā rūpējas par savu veselību un jā uztur moŗs gars, lai spētu sagaidīt un izbaudīt pensijas priekus. Arī tie, kas jau ir pensionāri, vēlas dzīvot labāk un pilnvērtīgāk. Kā to izdarīt?

Pirms dažiem gadiem presi aplidoja ziņa, ka Latvijā top pirmais senioru ciemats. Projekta attīstītāji arī tautiešus svešumā aicināja vecumdienas pavadīt dzimtenē un solīja daudz ko labu. Interese bija liela un gribētāju daudz. Taču acīmredzot ekonomiskās krīzes ietekmē šis projekts netika īstenots. Tagad ar daudz ilgtspējīgāku un nopietnāku pieeju top senioru ciemats

un mūžizglītības centrs „Dalbes līcis” un ir cerība, ka Latvijā beidzot būs pieejama tikpat kvalitatīva dzīves vide, kādu izbauda pensionāri Amerikā, Austrālijā vai Anglijā. Bet kā kopumā aprūpes jautājums izskatās dzimtenē?

Dalbe ir puceļā starp Rīgu un Jelgavu, pusstundas brauciens. Jau tagad netālu no automaģistrāles slejas ēka, kas savulaik uzbūvēta no skaistiem sarkaniem ķieģeļiem. Visapkārt plešas brīnišķīga ainava, smaržo pļava, šalko priedes un bērzi, blakus tek Mīsas upe. Pēc pāris gadiem te būs senioru ciemats „Dalbes līcis”. Šovasar tiks uzsākta lielās ēkas rekonstrukcija, un vēlāk blakus tai uzcels nelielas privātmājas. Par topošo ciematu stāsta Kaspars Krūmiņš:

„„Dalbes līcis” radījām ar domu, ka svarīgākais cilvēkam ir dzīves vide. Daba, kas šeit ir apkārt, ir neticami skaista, svaigais gaiss būs pirmais dakteris, kas uzlabos jūsu pašsajūtu. Otrs mūsu atslēg-

vārds ir „kopiena”, jo mūsu ieskatā ir svarīgi, lai cilvēks varētu dzīvot ne tikai ar ērtībām, bet arī līdzās domubiedriem, lai varētu baudīt sev tikamu sabiedrību un justies vajadzīgs. Par ciemata iemītniekiem aicinām kļūt ikvienu, sākot no 55 gadu vecuma.

Tie, kas „Dalbes līcis” iegādāsies apartamentus (dzīvokli) vai privātmāju, vienlaikus kļūs par kooperatīvās sabiedrības biedriem ar savām pajām, ko varēs arī dāvināt, atstāt mantojumā vai pārdot. Kopā ar dzīvokli vai māju tiks dotas tiesības lemt arī par kooperatīvās sabiedrības finanču un saimnieciskiem jautājumiem, par to, kā te visu attīstīt tālāk.

Trešais - pakalpojumi. Mēs gribam piedāvāt visu labāko - sākot ar dzīvi nepieciešamāko un beidzot ar to, kas dzīvi dara skaistāku un priecīgāku, - teātra izrādes, koncertus, diskusiju vakarus, ekskursijas. Taču gribam izpildīt arī tādas vēlēšanās, kas līdz šim varbūt ir uzskatītas par

greznību, - iemācīties spēlēt tenisu, ik rītu nopeldēties baseinā, apgūt kādu svešvalodu vai apmeklēt spa. Plānojam, ka uzturēšanās izmaksas kooperatīvās sabiedrības biedriem nepārsniegs 385 latus mēnesī. Taču gribu pieminēt vēl ceturto iespēju - mūžizglītību. Esam plānojuši, ka „Dalbes līcis” varētu kļūst par nelielu „pilsētiņu”, kas saviem iedzīvotājiem sniedz gan darba, gan mācīšanās iespējas. Piedāvāsim iespēju apgūt jaunas prasmes un darba iemaņas, ja jūs vēl gribat būt aktīvs darba tirgū, bet varbūt gribēsīt pamācīt citus un dalīties savā profesionālajā pieredzē un zināšanās.”

Piebilde.

Interesenti varēs tikties ar Kasparu Krūmiņu XIII Vispārējos Dziesmu svētku laikā ASV, Milvokos, 4. un 5.jūnijā.

Vairāk informācijas
www.dalbeslicis.lv

NOVADU ZIŅAS

Jāņusieram ir latviešu tautas dvēsele

Tāpēc to tradicionāli ceļam galdā Līgo svētkos, 23. jūnijā, un Jānos. Šis siers ir garšīgs, un to slavēdami slavē ārzemnieki.

Vēsturiskajos avotos rakstīts, ka jāņusiers ir latviešu tautas siers, ko latvieši sējuši jau tad,

kad sviestu vēl nepazīna. Šo sieru apdzied vissenākajās tautasdziesmās:

*Sieru, sieru, Jāņu māte,
Tev ir govīs laidarā -
Tumši brūnas, gaiši brūnas,
Zeltītiem radziņiem.*

Ir ziedainais, baltais, mīksts vai ķimeņu jāņusiers. Lai gan jāņusieram ir sena vēsture, tomēr Eiropas Savienībā lielākie siera gardēži dzīvo Dānijā, kur viens iedzīvotājs gadā patērē caurmērā 35 kilogramus siera, Latvijā – 13 kilogramus.

Jāņusiera apaļā forma simbolizē sauli un pasauli tās veselumā. Iebaudot gabaliņu šā siera, sasmēļamies saules spēku. Īpaši garšīgs ir mājās siets jāņusiers, jo tas ir mūsu mīlestības aplāstīts. Latviešu pavārmeistars Mārtiņš Rītiņš saka tā: „Kas var būt labāks par šo!”

Jāņusiera recepte. Sastāvdaļas: 2 litri piena, 1 kilograms biezpiena, 3 olas (var likt tikai dzeltenāks), 2,5 ēdamkarotes sviesta, ķimenes un sāls. Ja nav ķimeņu, var iztikt bez tām vai pievienot dilles vai ko citu.

Pirms siera siešanas jānoliek pa rokai visas vajadzīgās sastāvdaļas, jo gatavošanas process ir ātrs, ne ilgāk par stundu. Ja biezpiens ir graudains un sieru vēlas viendabīgu, biezpienu samal gaļas mašīnā vai sastampā.

Pienu lej katliņā un uzkarsē līdz brīdim, kad tas gandrīz jau sāk vārieties – tūlīt būs pirmais burbulis. Pievieno biezpienu, karsē, visu laiku maisot, līdz at-

dalās dzeltenzaļas sūkalas. Ja sūkalas neveidojas, var pievienot nedaudz citrona sulas. Uz cita dziļa trauka liek caurduri ar uzklātu samitrinātu marli divās kārtās, lai siera masa tai nepieliptu klāt. Lej šo masu marlē, lai sūkalas notek. Var marles malas salikt kopā un pakratīt, lai liekais šķidrums labāk atdalās. Kamēr masa „atpūšas”, sakuļ olas ar šķipsniņu sāls. Katliņā liek sviestu ar ķimenēm un kausē, tad sēkliņas ir aromātiskākas. Kad sviests izkusis, pievieno notecināto siera masu un uzmanīgi izmais. Pievieno sakultās olas un joprojām maisa, lai masa savilkto viendabīga. Kad tā ir savēlusies kopā tādā kā bumbiņā, karsēšana jābeidz. Jo ilgāk karsē, jo siers kļūst sīkstāks.

Sagatavoto sieru liek marlē vai piemērotā traukā un ar karoti nolīdzina. Siera rituli zem sloģa

liek aukstumā atdzist. Ja siers iesiets marlē, pēc trim stundām marli noņem un vēl pāris stundu sieru tur vēsumā. Sieru griezt šķēlītēs un ēst vislabāk ir nākamajā dienā.

*Sieru, sieru, Jāņu māte,
Tev gotiņas raibaliņas!
Nazīt's, manis baltspalītis,
Jāņu siera dalāmais.
Kāpēc jāēd siers?*

Sierā ir vielas, kas stiprina organisma imunitāti pret vīrusiem un infekcijām. Tas uzlabo vielmaiņu, izturību un palielina enerģiju, kā arī baro smadzenes un palielina prāta spējas. Siers ir piena olbaltuma avots, bagāts ar taukiem, minerālvielām – kalciju, fosforu. Sierā ir A vitamīns, kas aizsargā ādu, regulē augšanas procesu, uzlabo redzi, tajā ir arī B grupas vitamīni – B1 novērš perifērās nervu sistēmas saslimšanu, B2 piedalās elpošanas procesos, vecina enerģijas izstrādāšanu.

Teksts un foto Valija Berkina

ZIŅAS ĪSUMĀ

Rīgā, 11. Novembra krastmalā, 23 un 24 jūnijā – Līgo svētkos un Jānos - degs ugunskurs, būs alus, siers, jautras rotaļas, dejas un sadziedāšanās ar Latvijas populāriem dziedātājiem.

Rēzeknes Kultūras un atpūtas parkā 23. jūnijā Līgo svētku lielkoncertā apmeklētājus priecēs dziedātāji, dejotāji un aktieri. Pēc koncerta dalībnieki un skatītāji kopā izdziedās Līgo un Jāņu dziesmas Latvijā populārā dirigenta Inta Teterovska virsvadībā.

Liepājas koncertu estrādē „Pūt, vējiņi” 23. jūnijā, Līgo vakarā, tiks kurts lielais svētku ugunskurs. Būs latviešu tautasdziesmu dziedāšana, Latvijas alus, siers un danči līdz rīta gaismai.

Sanktpēterburgā, Krievijā, pirmo reizi notika Latgales kultūras dienas, ko rīkoja Latgales reģiona attīstības aģentūra, Latgales plānošanas reģions sadarbībā ar Latvijas ģenerālo konsulātu un konsulu Aivaru Grozu. Ar Latgales kultūras mantojumu iepazīstināja amatnieki – kalēji, podnieki, pinēji, kokgriezēji, audējas, maizes cepēji, kā arī folkloras kopu „Sovvaļņiki” un „Ceiruļeits” dalībnieki.

Valkā, Aizputē, Gulbenē un Līvānos 1. jūlijā darbu uzsāks steidzamās medicīniskās palīdzības punkti, kas darbosies visu diennakti. Ārkārtējos gadījumos tiks izsaukta neatliekamās medicīniskās palīdzības brigāde, lai cietušo nogādātu slimnīcā.

Vecgulbenes muižā notika Latvijas Viesnīcu un restorānu asociācijas Vidzemes reģiona sanāksme, kurā piedalījās tūrisma organizatori un uzņēmēji no Valmieras, Salacgrīvas, Ērgļiem, Smiltenes un Gulbenes.

Skrundas muiža pēc piecu gadu rekonstrukcijas atvērta apmeklētājiem. Ierīkotas 12 individuālas viesnīcas istabas, konferenču centrs, vasaras terase, vairākas banketu zāles un restorāns. Muižā paredzēti izkārtoti koncertus, gadatirgus un citus sarīkojumus. Šobrīd labiekārto parku, kurā aug divi dižozoli. Rekonstrukcijā ieguldīti vairāk nekā 1,3 miljoni latu. Darba vietas rastas 20 vietējiem iedzīvotājiem.

Saldus novada Zvārdes poligonā fotogrāfs Jānis Jansons pamanījis jaunu putnu sugu - ceru ormanīti (*porzana pusilla*), mazu (16-18 cm) dumbbrvistiņu dzimtas putnu. Ši ir 354. Latvijā konstatētā savvaļas putnu suga. Pavasara migrācijas laikā ceru ormanītis mēdz aizlidot tālāk uz ziemeļiem - uz Igauniju, Zviedriju un Somiju. Latvijai tuvākās ligzdošanas vietas atrodas Baltkrievijas dienvidos, Ukrainā un Ungārijā.

Komunistisko upuru piemiņas dienā Gulbenē un Litenē viesojās Valsts prezidents Andris Bērziņš, aizsardzības ministrs Artis Pabriks, Nacionālo bruņoto spēku vadība, kā arī kaņavīri, zemessargi, jaunsargi, Politiski represēto apvienības biedri... Piemiņas dienā atvēra arī grāmatu “Otrais pasaules karš un Latvija: notikumi un sekas, 20. gadsimta 40. - 60. gadi”. Gulbenes novadam uzdāvināja četras grāmatas, kas būs pieejamas gan pilsētas bibliotēkā, gan arī Litenes bibliotēkā.

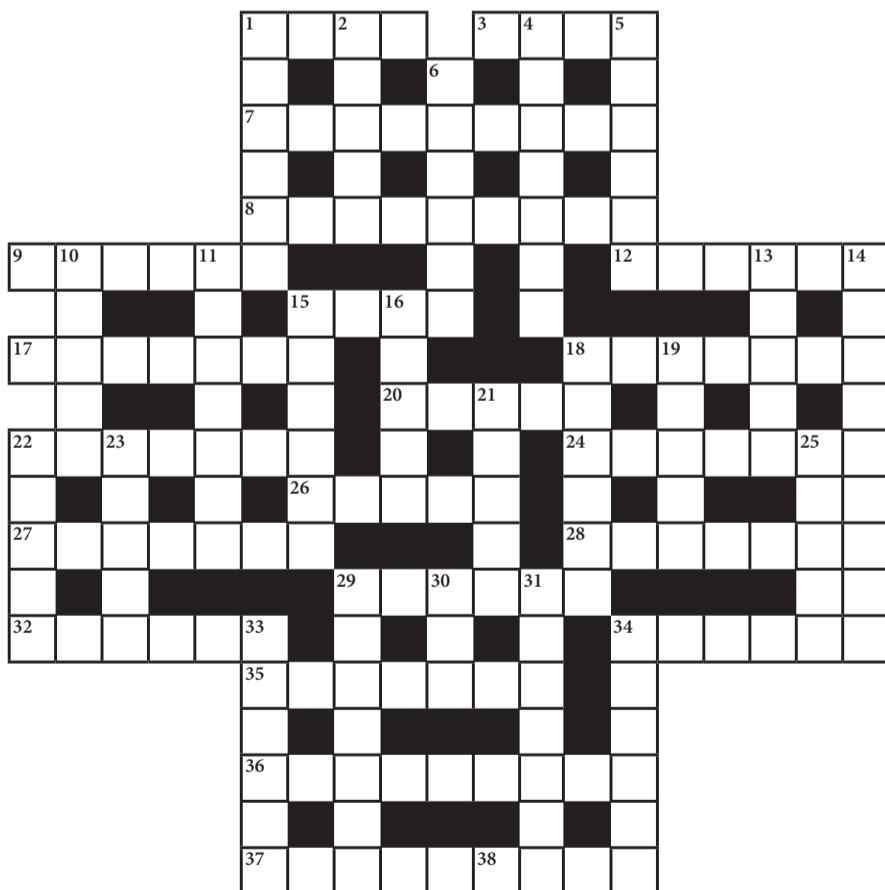
Piena pārstrādes uzņēmumi “Rīgas piena kombināts” un “Valmieras piens” tiks apvienoti zem jauna zīmola – *Food Union*. Apvienotā uzņēmuma mērķis ir kļūt par piena pārstrādes nozares čempionu Latvijā un būtiski veicināt Latvijas piena produktu eksportu gan uz Krievijas, gan Eiropas Savienības valstu tirgiem.

Aizkraukles mākslas skolas skolotāji un audzēkņi iepazīs ar tekstilmāksliniecī Ilzi Aviku no Kanadas. Māksliniece radīja savu autorstilu tekstilmākslā un dekoratīvajās kompozīcijās.

Alūsknes mūzejā darbojas Latvijas Mākslas akadēmijas Restaurācijas katedras studenti, kas 1. kursa prakses laikā atjauno mūzeja gleznu kolekciju. Studentu praksi finansiāli atbalsta Valsts Kultūrkapitāla fonds un Alūsknes novada pašvaldība.

Īsziņas sagatavojušas Valija Berkina un Māra Linde

Krustvārdu mīkla Sastādījuši Daiga un Ilmārs Kalni (ASV)

laikā. 4. Speciāli ietvari magnētiskām lentēm. 5. Krāsns kurtuve. 6. Iekurināmais materiāls. 10. Pilsēta Vidzemē. 11. Uzturlīdzekļu kopums. 13. Atalgojuma apmērs. 14. Saullēkts. 15. Pēkšņi saprast; atskārst. 16. Zilupes pieteka. 18. Apse. 19. Krāsnišķīgs šķidrums rakstīšanai. 21. Darīt lietojamu, novēršot bojājumu. 22. Dūmot; tvaikot. 23. Sievietes vārds (maijā). 25. Ēkas labības kuļšanai. 29. Izdomājumi, blēņas (*sar*). 30. Odžu dzimtas čūska. 31. Apdzīvota vieta Amatas novadā. 33. nakteņu dzimtas augs. 34. Tieva, vāja, kaulaina.

Krustvārdu mīklas (BL Nr. 23) atrisinājums

Līmeniski. 1. Kauņa. 5. Ariks. 8. Uzlabot. 9. Bankets. 10. Saliens. 12. Ores. 13. Barikādes. 14. Ūdri. 17. Eleroni. 19. Etiķete. 21. Putra. 23. Karnalīts. 24. Palankīns. 26. Svāri. 27. Devīzes. 30. Koknese. 33. Kirī. 34. Sliksnis. 35. Pele. 38. Skarene. 39. Lestene. 40. Turneja. 41. Asare. 42. Skats.

Stateniski. 1. Kantele. 2. Upes. 3. Auskari. 4. Karakurts. 5. Atspe. 6. Iela. 7. Smeldze. 9. Broce. 11. Alise. 15. Koksagīzs. 16. Miesnieks. 18. Ligatne. 20. Turnīrs. 21. Potes. 22. Asari. 25. Launkalne. 27. Dēkas. 28. Varšava. 29. Salvete. 30. Kaislas. 31. Ežezers. 32. Ezere. 36. Vega. 37. Usma.

Līmeniski. 1. Ļoti viegls, sīks matiņš; spilva. 3. Urbumi ūdens nēsāšanai. 7. Daugavas pieteka. 8. Taustot sajūst. 9. Aiviekstes pieteka. 12. Ļoti cieta viela, kas veido zobu ārējo kārtu. 15. Rezdzes organi. 17. Padarīt tīru. 18. Samērā resns. 20. Izplatījums; neaizņemta platība. 22. Tādi, kas atrodas tieši blakus. 24. Plēsīgs kaķu dzimtas dzīvnieks. 26. Prievārds. 27. Kaļot piestiprināt (pie kā). 28. Pilsēta Kurzemē.

29. Pīta pātaga isā kātā. 32. Apmācīt kādā sporta veidā. 34. Geometrisks ķermenis, kas veidojas, trijstūrī griežoties ap vienu no taisnleņķa katetēm. 35. Aptvert; apkampt. 36. Tas, kas konstatēts pētījumu rezultātā. 37. Vitolu dzimtas lapu koks. 38. Apdzīvota vieta Alūsknes novadā.

Stateniski. 1. Cilvēku darbība, kas nodrošina sabiedrības eksistenci un attīstību. 2. Neierasties

MUMS RAKSTA

Kā radies jeb no kurienes nācis vārds PASĀKUMS?

Mums ir vārds sarīkojums. Sarīkojam Līgo svētkus, Valsts svētku aktus, literārus priekšlasījumus un citus sarīkojumus. Tagad notiek gandrīz tikai pasākumi.

Līdz šim vēl trimdas laikraksti rakstīja par sarīkojumiem, bet tagad arī tie ir "pasākuši" ar pasākumiem. Man šis vārds nelie-

kas isti vietā: pasākums – kaut ko pasāk, iesāk, bet kas notiek tālāk? Varbūt kāds valodas pārzinātājs var paskaidrot vārda izcelsmi. Jeb vai pasākums būtu "rados" ar vārdu pazvanīt - pa telefonu - līdzšinējā piezvanīt vietā?

Harijs Valdmanis
Oslo

Redakcija gatavo izdošanai rakstnieces ANITAS LIEPAS grāmatu

„DĀVANA. FLENSBURGAS NOSKAŅAS”

Turpinājumos tā bija publicēta mūsu laikraksta 2010. gada februāra un marta numuros. Jūsu finansiālais atbalsts būtu ļoti noderīgs. Ja nolemjat piedalīties grāmatas izdošanā, lūdzu, sazinieties ar redakciju;

e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv,
tālr. +371 67326761; fakss - +371 67326784.

Visas Latvijā iznākušās grāmatas varat iegādāties pie lielākā grāmatu tirgotāja

„LATVIJAS GRĀMATA”

Rakstiet, zvaniet, un grāmatas Jums piesūtīs pa pastu. SIA "L. Grāmata"

Rīga, Elijas iela 17, LV-1050
Tālr. +371 67223294
Tālrunis +371 67227248
E-pasts: lgramata@lgramata.lv

Latviešu kopība Vācijā (LKV) bibliotēkā glabā *Brīvo Latviju* un tās priekšgājējas avīzes, kuŗas iesienam divos eksemplāros. Varam lepoties ar labi saglabātu kultūras vērtību, sākot ar avīzes "Latvija" (Vācija) pirmsākumiem drīz pēc Otrā pasaules kara beigām.

Tā ir neaizstājama dokumentācija, kas glabājas visiem pieejamā LKV bibliotēkā Latviešu centrā Minsterē.

Šogad mēģinām šo darbu vēl turpināt Minsterē, cerībā, ka nākotnē to varēs veikt Rīgā vieglāk un saimnieciskāk.

Lai varētu nodot iesiešanai pēdējo gadu *BL*, meklējam trūkstošus izdevumus:

2006. g. - Nr. 7 un 13 (katru 1x)

2008. g. - Nr. 28, 31, 32, 33, 35, 36, 38, 40, 41, 42 (visus 2x).

Laipni lūdzam *BL* lasītājus un draugus nākt mums talkā un sūtīt minētos eksemplārus:

Latviešu Centrs Minsterē
Bibliotēka
Salzmannstr. 152
48159 Münster
Deutschland

Paldies! Latviešu Kopība Vācijā, Aija Ebdene

MATĪSS KUKAINIS

ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM
ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Vaļņu iela 3, Rīga, LV-1050
matiss@sk-legal.com
+371 28390346

Vai aizvadītā gada skaistākā grāmata jau ir jūsu grāmatplauktā?

Z. fon Fegezaka grāmatu „Senči un pēcteči” varat iegādāties Latvijas grāmatirdzniecības vietās, arī Okupācijas muzeja grāmatu galdā.

Redakcija mīļprāt jums šo grezno izdevumu izsūtīs pa pastu. Maksa, ieskaitot pasta izdevumus, uz ASV – USD 56,-, uz Eiropas valstīm – Euro 35,-.

Sazinieties ar redakciju; tālr. - +371 67326761, + 371 29439423, e-pasts: redakcija@laiks.us

P.S. Eduarda Silkalna recenziju par Z. fon Fegezaka grāmatu varat izlasīt mūsu laikraksta Nr.3, kā arī mājaslapas www.laiks.us sadaļā recenzijas.

Lasiet tīmeklī!

www.brivalatvija.lv

„Zvaigznes” grāmatas varat iegādāties, sazinoties pa e-pastu tirdznieciba@zvaigzne.lv vai rakstot „Grāmatu klubam” Rīgā, **Biķernieku ielā 19, LV-1039** un zvanot **tālr. +371 67801708**

SIA „MADONAS POLIGRAFISTIS”

ir pazīstama kā viena no senākajām tipogrāfijām Vidzemē.

Šodien esam kļuvuši par modernu plaša profila tipogrāfiju – drukājam avīzes, veidlapas, brošūras, kalendārus.

Pēdējos gados īpašu uzmanību pievēršam grāmatu ražošanai gan cietajos vākos, gan termolīmētām grāmatām mīkstajos vākos.

Tipogrāfija nodrošina ar darbu Madonas pilsētas un tās rajona 70 iedzīvotājus. Mūsu galvenā prioritāte ir izpildīt to, kas apsoliē klientam.

Esam gandarīti, ka varam sadarboties arī ar laikraksta „Brīvā Latvija” redakciju!

Gaidīsim pasūtījumus arī no Jums!

Mūsu adrese: Saieta laukums 2a, Madona, LV-4801, Tālr. +371 64822742
e-pasts: pasutijumi@madpol.lv

Rīgas klientu birojs: K. Valdemāra iela 106/108, Rīga, LV-1013, Tālr. +371 67315026
e-pasts: madpolriga@madpol.lv

Brīvā Latvija

reklāmas cenas Latvijā

Cena - Ls 0,78 par cm² ierāmējumā
Atlaides par reklāmas publicēšanas biežumu:

- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 2 reizes, paredzēta atlaide 10 % apmērā no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 3 reizes, - 15 % no parastās cenas.
- Atkārtotot vienu un to pašu reklāmu 4 reizes un vairāk, - 20 % no parastās cenas.
- PRIVĀTSLUDINĀJUMIEM: LS 0,39 par 1 cm² ierāmējumā.
- SĒRU SLUDINĀJUMS: LS 28,60

Pasta adrese:

Ausekļa iela 14 - 2

Rīga, LV - 1010

Tālrunis + 371 67326761

Tālrunis +371 67326784

Darba laiks:

Pirmdien – 9-17

Otrdien – 9-17

Piektdien – 9-15

BRĪVĀ LATVIJA

Latvijas reģ. nr. 1144.

Rietumeiropas latviešu laikraksts,

iznāk sestdienās, 48 reizes gadā.

Izdevēji: *Brīvās Latvijas* izdevēju kopa (BLIK)

Redaktore: Ligita Kovtuna

Brīvā Latvija redakcija – Ausekļa iela 14-2,

Rīga, LV-1010

Tālr (redakcija) +371 67326761, +371 29439423,

Tālrunis: +371 67326784.

e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv

Administrācija: Sarmīte Janovskis “Straumēni”,

Catthorpe Manor, Catthorpe, Leics. LE17 6DF, England. Tālr. 01788823438, fakss

01788822441. Kārto visas sēru un citu sludinājumu maksas; pieņem rietumu abonementus,

izņemot Vācijas un Zviedrijas.

Pārstāvniecība Anglijā:

Dz.Purmale, 34 Brook Road, Leicester LE5 2HE.

Tālr. 01162431322, fakss 01162433312.

e-pasts: dzidra.purmale@talktalk.net

Abonementa maksa, sākot ar

2010. gada 1. jūliju:

Lielbritānijā: 6 mēnešiem GBP 60; 12 mēnešiem GBP 110. Samaksu ar čeku, PO vai naudā (ierakstītā sūtījumā) sūtīt laikraksta administrācijai (adrese sk. augšā), uz vārdu Brīvā Latvija. Maksājot Lielbritānijā par Latvijas gada abonementu GBP 40

Zviedrijā: 6 mēneši Kr 650,-; 12 mēneši Kr 1240,-.

Naudas pārvedumi: Lettiska Hjälpkommittén, Brīvā Latvija (Wallingatan 34, 5 tr, S-111 24, Stockholm, Plusgiro 11 47 46 - 1). Tālr. un fakss 08 - 214425.

Naudas pārvedumi Vācijā: 12 mēn. - 130 eiro; 6 mēn. - 70 eiro; 3 mēn. - 40 eiro; BL konts Lettische Gemeinschaft, Salzmannstr. 152, 48159 Münster. Postbank Hamburg, BLZ 200 100 20, konts 271 751 204. Adrese abonēšanas jautājumiem: Ivars Vētra, Mittelstr. 3, D-35415 Pohlheim, tālr. +49 6004 2801, e-pasts: ivetra@web.de. Cita informācija Nils Ebdens, Lettische Gemeinschaft in Deutschland e. V., Frankfurter Str. 54, D-35440 Linden, tālr. +49 6403 940933, e-pasts: info@lk-v.de

Citās Eiropas zemēs: 6 mēnešiem 70 eiro; 12 mēnešiem 130 eiro. Naudas pārvedumi ar čeku uz Brīvā Latvija (adrese kā augšā).

ASV un pārējās pasaules valstīs 6 mēnešiem USD 90,-, 12 mēnešiem USD 170,-.

Latvijā: 6 mēnešiem Ls 20, 12 mēnešiem Ls 34.

Latviešu organizāciju un privāto sludinājumu maksā €3 par 10 mm augstu viensējīgā platumā aizņemtu telpu. Sēru sludinājumi (10,6 cm x 7 cm) €35. Zviedrijā - 500 kr.

Komerģiālie sludinājumi €6 par 1 slejas cm.

Atlaides atkārtotām reklāmām.

Ar autora vārdu, iniciāļiem vai segvārdu parakstītos rakstos izteiktās domas nav katrā ziņā arī redakcijas domas. Par līdzstrādnieku honorāriem nepieciešama iepriekšēja vienošanās. Par publikācijās minēto faktu precizitāti atbild autors.

BRĪVĀ LATVIJA

Latvian Weekly Newspaper

published by the Latvian Publishers Association,

Ausekļa iela 14-2, Rīga, LV-1010, Latvia.

Iespējamais: SIA Madonas Poligrafists

SPORTS

SPORTS

SPORTS

**Olimpiskā ceļazīme arī
Aināram Kovalam**

Bauskā notika olimpiskā čempiona Jāņa Lūša kausu izcīņas sacensības, kurās startēja vairāk nekā pusotra simta šķēpa metēju dažādās vecuma grupās. Skatītāji ar lielu interesi sekoja līdz „lielo” veikumam, jo vēl bija iespēja izpildīt olimpisko spēļu normatīvu un iegūt ceļazīmi uz Londonu.

Ainārs Kovals

Tas izdevās Pekinas Olimpisko spēļu sudraba medaļas laureātam Aināram Kovalam. Viņa tālākais metiens krietni pārsniedza olimpisko normatīvu – 83,89 m. Līdz ar to Ainārs piepulcējās Vadimam Vašilevskim un Zigismundam Sirmajam, lai 8. augusta vakarā cīnītos par olimpisko godalgu.

Dāmu konkurencē par olimpisko ceļazīmi cīnās arī Aināra dzīvesbiedre Sintija Ozoliņa-Kovala. Bauskā viņa uzvarēja ar 60,70 m tālu metienu. Līdz olimpiskajam normatīvam pietrūka tikai 30 cm. Šo „deficitu” vēl ir iespējams dzēst nākamajās sacensībās.

BMX

Kopā ar olimpisko čempionu **Māri Štrombergu** un Eiropas čempionu **Edžu Treimani** Latviju Londonas Olimpiskajās spēlēs BMX riteņbraukšanā pārstāvēs arī **Richards Veide**. Šī gada Eiropas meistarsacīkšu kopvērtējumā Veide palika otrā vietā, zaudējot vienīgi Treimanim.

Ar Starptautiskās riteņbraucēju savienības (UCI) lēmumu ceļazīme uz Londonu piešķirta

arī **Sandrai Aleksejevai** – vienīgajai Latvijas BMX braucējai elitē no valsts, kuŗas pārstāvis ir pirmais olimpiskais čempions. Olimpiskās ceļazīmes ieguvušo valstu sarakstā visas 16 vakances olimpiskajās spēlēs sievietēm netika aizpildītas. Brīvā vieta tika piešķirta nākamajai labākajai UCI Nāciju ranga valstij, kas vēl nebija kvalificējies, un tā bija Latvija. Aleksejeva, vie-

Sandra Aleksejeva

un vienu sievieti, vai pēc peldētāju sasniegtajiem olimpiskās kvalifikācijas rezultātiem, vai pēc ielūguma normatīva, taču abas iespējas reizē izmantot nav iespējams.

Nikitina un Kalniņš ir izpildījuši normatīvus, kādus citās distancēs veikuši arī vairāki citi Latvijas peldētāji – Konstantīns Blochins (100 m uz muguras), Aļona Ribakova (100 m brass), Jānis Šaltāns (100 m uz muguras).

Plūdmales volejbols

Latvijas plūdmales volejbola pāri **Mārtiņš Pļaviņš** un **Jānis Šmēdiņš**, kā arī **Aleksandrs Samoilovs** un **Ruslans Sorokins** piedzīvoja zaudējumus savās Eiropas meistarsacīkšu finālposma astotdaļfināla spēlēs. Pļaviņš/Šmēdiņš zaudēja vāciešiem – 0:2, Samoilovs/Sorokins ar tādu pašu rezultātu – nīderlandiešiem. Abi Latvijas dueti meistarsacīkstes beidza devītajā vietā.

Pēc rezultātiem Pasaules kausa izcīņā plūdmales volejbolā labas izredzes tikt uz Londonas Olimpiskajām spēlēm ir abiem Latvijas pāriem – Mārtiņam Pļaviņam/Jānim Šmēdiņam un Aleksandram Samoilovam/Ruslanam Sorokinam. Abiem ir pa 3560 punktiem un attiecīgi 12. un 13. vieta, olimpiādei kvalificējas 16 pāri.

Galda hokejs

Rīgā, Olimpiskajā sporta centrā, norisinājās Eiropas meistarsacīkstes galda hokejā. Tika noskaidroti Eiropas čempioni pieaugušo, sieviešu, junioru un vete-

Atis Silis

rānu grupā. Latvijas pārstāvis **Atis Silis** izcīnīja sudraba medaļu, 57 spēlēs gūstot 52 uzvaras. Sievietēm labākā Latvijas pārstāve bija Baiba Ozoliņa ar ceturto vietu, junioru sacensībā – Andris Liepiņš ar septīto vietu, veterāns Salvis Skarainis savā grupā ieguva devīto vietu.

Modernā piecīņa

Eiropas junioru meistarsacīkstēs modernajā piecīņā Sēkešfervārā, Ungārijā, rīdzinieks **Pāvels Švecovs** izcīnīja bronzas medaļu. Finālā viņš ieguva 5732 punktus, no sudraba medaļas laureāta čeha Jana Kufa atpaliekot tikai par 32 punktiem. Eiropas junioru čempiona titulu ieguva lietuvietis Luks Kontrimāvičs (5812). Švecovam vislabāk veicās paukošanas un peldēšanas sacensībās, kur viņš sasniedza attiecīgi trešo un ceturto labāko rezultātu.

Pēc Starptautiskās Modernās piecīņas federācijas (UIPM) sniegtās informācijas, Latvijas modernās piecīņas sportists **Deniss Čerkovskis** kvalificējies Londonas Olimpiskajām spēlēm. Čerkovskis gan pasaules, gan olimpiskajā rangā ieņem 29. vietu.

No Latvijas Londonas Olimpiādei kvalificējies arī **Jeļena Rubļevska**. Pērnā gada Eiropas meistarsacīkstēs viņa izcīnīja sesto vietu.

**Banka Citadele atbalsta
paraolimpiešus**

Banka **Citadele** uzsākusī plašu paraolimpiskās kustības atbalsta programmu „Tu esi. Tu vari?”. Tās

nolūks ir atbalstīt Latvijas sportojošos cilvēkus ar invaliditāti. Banka paraolimpiešiem ziedojusi vairāk nekā 30 000 latu un savās reklāmās televīzijā un citos plašsaziņas līdzekļos ne tikai aicina cilvēkus būt savā ikdienā pozitīvākus, bet arī atbalstīt sportistus ar ziedojumiem gan naudā, gan gaudā.

Latvijas Paraolimpiskās komitejas prezidente Daiga Dadzīte norāda, ka valsts šajā gadā Paraolimpiskajai komitejai – sportojošajiem cilvēkiem ar invaliditāti atvēlējusi 205 000 latu. Tas ir mazāk nekā „treknajos gados”, kad atbalsta summa bija 250 000 latu. Komitejas vadītāja atzīst, ka ar šiem 205 000 latu tik tikko pietiek, lai nodrošinātu mūsu sportistu dalību Paraolimpiskajās spēlēs, jo nākoties ekonomēt pilnīgi uz visu. Šogad Paraolimpiskajās spēlēs no Latvijas tiesīgi piedalīties astoņi sportisti. Pagaidām skaidri zināmi tikai divi vārdi – divu pasaules rekordu ieguvējs diska mešanā Aigars Apinis un peldētājs Jānis Plotnieks. Paraolimpiskās kustības grūtības ar finansējumu apliecina fakts, ka A. Apinis 2010. gada nogalē bija gatavs izsolīt pārdot savu pirmo Paraolimpiskajās spēlēs gūto zelta medaļu, lai šādi financētu Latvijas paraolimpiešu piedalīšanos 2011. gada pasaules meistarsacīkstēs vieglatlētikā.

Latvijā paraolimpiskā kustība sākās 1984. gadā, Paraolimpiskās spēles šogad noritēs 14. reizi – Latvijas sportistiem šīs būs sestās spēles.

P. Karlsons

PAZIŅOJUMI

ANGLIJA

Vasaras sarīkojums Rovfantā 1. jūlijā. Plkst. 11.30 dievkalpojums ar bērnu kristībām un dievgaldu. No plkst. 12 būs atvērta bufete ar karstiem dzērieniem, kā arī tirdziņš. Plkst. 14 koncerts, kuŗā uzstāsies folkloras kopa „Austrumkalns”, Londonas latviešu tautasdeju kopa un grupa „Bankets” no Mansfildas. Iebraukšanas maksa £5 par automašīnu.

DIEVKALPOJUMI

AUSTRUM ANGLIJAS DRAUDZE, māc. V.Vāvere
Derbijā, Chapel of St. Mary on the Bridge, Derby, DE1 3AT,

svētdien, **1. jūlijā**, plkst. 12 dievkalpojums.

Notinghamā, Trinity Lutheran Church, 67 Homefield Road, Aspley, NG8 5GH, svētdien, **1. jūlijā**, plkst. 15 dievkalpojums.

Rovfantā, Rovfantas muižā, RH10 4NG, svētdien, **1. jūlijā**, plkst. 11.30 dievkalpojums ar dievgaldu, pēc tam Vasaras sarīkojums. Prāv. Dr. Andris Abakuks. (Pusdienas bufetes veidā, iepriekš nav jāpiesakās.)

Brukvudā, Cemetery Pales, Woking GU24 0BL, svētdien, **1. jūlijā**, plkst. 12 Kapu svētki Brukvudas latviešu kapos.

Londonā, Sv. Annas un Sv.

Agneses baznīcā, EC2V 7BX, svētdien, **8. jūlijā**, plkst. 14 dievkalpojums ar dievgaldu. Svētdien, **22. jūlijā**, plkst. 14 dievkalpojums, prāv. Dr. Andris Abakuks.

ZIEMEĻANGLIJAS-BRADFORDAS DRAUDZE, māc. G. Putce
Bradfordā, Vācu baznīcā, 29 Great Horton Rd., BD7 1AA, svētdien, **8. jūlijā**, plkst. 14 Kapu svētku dievkalpojums Nab Wood kapsētā

MANČESTERAS DRAUDZE, māc. G. Putce

Voringtonā, WAI IXG, Market Gate, Holy Trinity Church, svētdien, **1. jūlijā**, plkst. 20 dievkal-

pojums ar dievgaldu.

Boltonā, BL1 5BU, Heaton kapsētā, sestdien, **7. jūlijā**, plkst. 13 ziedu nolikšana un svētbri-
dis kapsētā.

VĀCIJA

Visām māmiņām un tētiem, kuŗi dzīvo Bonnas un Kēlnes apkārtnē! 23. jūnijā ap plkst. 17 Bonnā, baltiešu centrā Annaberga (Annaberger Str. 400) pirms lielajām Jāņu svinībām Bonnas latviešu skoliņa piedāvā atklāto nodarbību. Pārrunāsim Jāņu tradīcijas, ticējumus, pīsim vainagus, dziedāsim, iesim rotaļās un iemācīsimies kādu senu rokdarbu.

Būs arī jaunākā informācija par nākamā mācību gada plāniem. Visus mīļi gaidīsim!

DIEVKALPOJUMI

Štutgartē, Vecās Pils kapellā, Schlosskirche, Am Schillerplatz, svētdien, **1. jūlijā**, plkst. 15 paredzēts dievkalpojums latviešu un vācu valodā. Archibīskaps Elmārs E. Rozītis. Sekos draudzes vakars ar kafiju senās sakristejas telpās.

ZVIEDRIJA

Mazo bērnu nometne (3-4 g), Ēlandē, Sandbijā, **23. - 31. jūlijs**. Pieteikties pie Zanes Zaļkalnes, tālr. 070 63 22 006, zane.zalkalns@tele2.se.